

WÓJT GMINY SIEROSZEWICE

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE – UWARUNKOWANIA

Wykonawcy

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM

DASTORE Sp. z o.o. Ostrów Wielkopolski

w składzie:

1. mgr inż. Katarzyna Jastrzębska – Domagała – główny projektant
2. mgr inż. arch. Maria Jastrzębska – projektant
3. mgr Jadwiga Koryńska – projektant
4. mgr inż. Marcin Domagała – projektant
5. mgr inż. Michał Knopik – projektant
6. mgr inż. Agnieszka Hasek – projektant

Spis treści

1	WSTĘP	4
1.1	Podstawa prawna opracowania	4
1.1	Cel i zakres opracowania	4
1.2	Ogólna charakterystyka gminy	4
2	UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE ...	7
2.1	Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu.....	7
2.1.1	Struktura użytkowania gruntów	7
2.1.2	Dotychczasowe zagospodarowanie terenu	8
2.1.3	Układ komunikacyjny	12
2.1.4	Dotychczasowe uzbrojenie terenu	15
2.2	Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	17
2.3	Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	18
2.3.1	Rzeźba terenu	18
2.3.2	Budowa geologiczna i surowce mineralne	19
2.3.3	Warunki wodne	19
2.3.4	Środowisko atmosferyczne	26
2.3.5	Zanieczyszczenie powietrza.....	27
2.3.6	Warunki glebowe.....	29
2.3.7	Flora i fauna	31
2.3.8	Zagrożenia przyrodnicze	33
2.3.9	Stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	34
2.3.10	Wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	36
2.3.11	Stan klimatu akustycznego.....	42
2.4	Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.....	43
2.5	Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia, oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem.....	47
2.5.1	Demografia.....	47
2.5.2	Edukacja, opieka społeczna i zdrowotna.....	48
2.5.3	Rynek pracy	48

2.5.4	Mieszkalnictwo	49
2.5.5	Kultura.....	50
2.5.6	Kościóły.....	50
2.5.7	Działalność gospodarcza	50
2.5.8	Transport miejski.....	50
2.6	Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.....	50
2.7	Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych 51	
2.8	Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla ..	52
2.9	Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	55
2.10	Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami...	55
2.10.1	Linie elektroenergetyczne	55
2.10.2	Gospodarka odpadami	57
2.11	Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	57
2.12	Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej	57
3	WYKAZ MATERIAŁÓW WEJŚCIOWYCH	59

1 WSTĘP

1.1 Podstawa prawna opracowania

Podstawową ustawą regulującą obowiązek sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, zwanym dalej „studium”, jest ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.). Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Podstawą do podjęcia przez Wójta prac nad sporządzeniem zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice jest uchwała Nr VII/81/2019 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 czerwca 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną.

1.1 Cel i zakres opracowania

Celem opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest wyznaczenie polityki przestrzennej, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

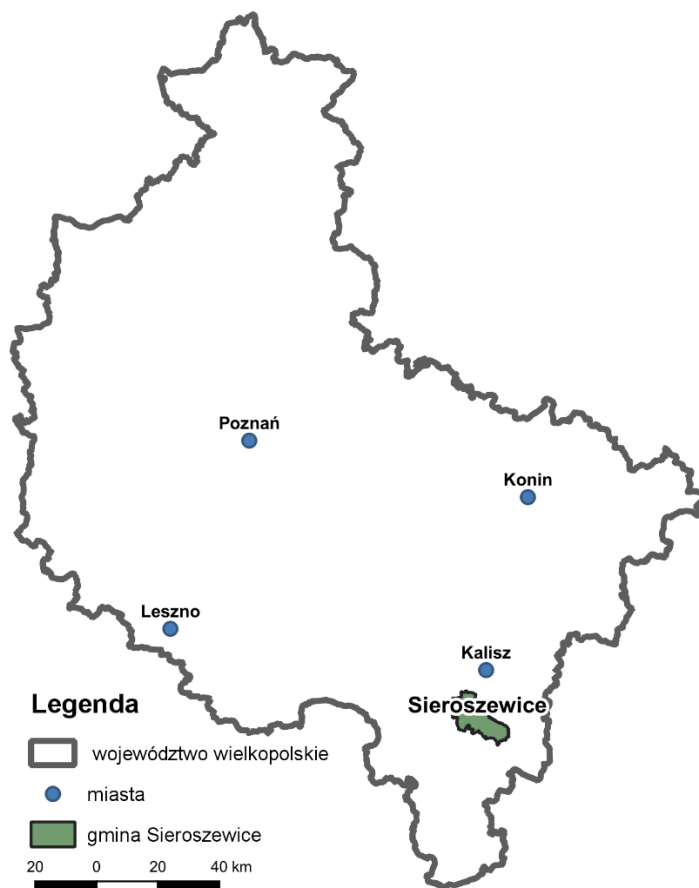
Niniejsze studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Studium to dokument planistyczny, który określa politykę przestrzenną gminy, nie jest aktem prawa miejscowego i jest wiążący przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przy sporządzaniu studium należy uwzględnić zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa, ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego oraz strategii rozwoju gminy.

Sporządzenie nowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice spowodowane jest sygnalizowaniem potrzeb zmian w zagospodarowaniu przestrzennym przez osoby fizyczne i podmioty gospodarcze, a także planowanych inwestycji przez władze gminy.

Zmieniające się uwarunkowania przestrzenne, ale przede wszystkim formalne sprawiają, że obecnie obowiązujące studium nie zawsze odpowiada aktualnym potrzebom.

1.2 Ogólna charakterystyka gminy

Gmina Sieroszewice jest gminą wiejską w powiecie ostrowskim, w województwie wielkopolskim. Gmina Sieroszewice położona jest w południowo-wschodniej części województwa wielkopolskiego, we wschodniej części powiatu ostrowskiego. Siedzibą gminy jest wieś Sieroszewice. Położona jest około 130 km od Poznania – stolicy Wielkopolski, około 120 km od Leszna, około 80 km od Konina, około 25 km od Kalisza. Sieroszewice położone są przy drodze wojewódzkiej nr 450 (Kalisz-Opatów).

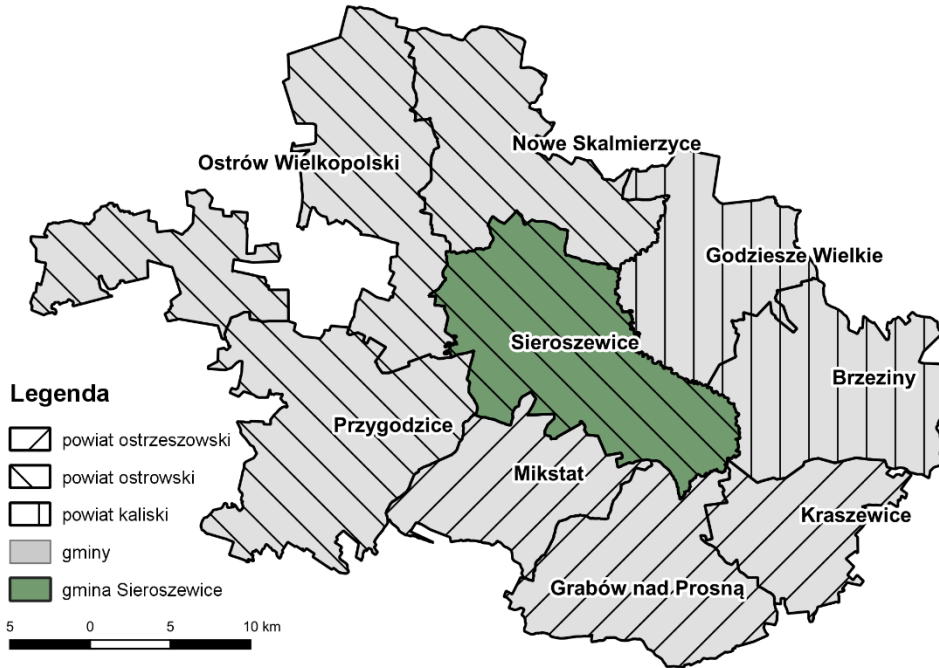

Ryc. 1. Położenie gminy na tle województwa wielkopolskiego
Źródło: opracowanie własne

Ryc. 2. Położenie gminy na tle powiatu ostrowskiego
Źródło: opracowanie własne

Gmina Sieroszewice od północy graniczy z gminą Nowe Skalmierzyce (powiat ostrowski), od wschodu z gminą Godziesze Wielkie i Brzeziny (powiat kaliski), od południa z gminą Kraszewice, Grabów n/Prosną i Mikstat (powiat ostrzeszowski), od zachodu z gminą Przygodzice i Ostrów Wlkp. (powiat ostrowski).

Ryc. 3. Położenie gminy na tle gmin sąsiednich
 Źródło: opracowanie własne

Według podziału fizycznogeograficznego Polski gmina Sieroszewice położona jest w obrębie prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Niż Środkowopolski, w obrębie kilku makroregionów. Część północna i wschodnia gminy zlokalizowana jest w makroregionie Nizin Południowowielkopolskich (318.1-2), gdzie wyróżnia się dwa mezoregiony: Wysoczyznę Kaliską (318.12) - obejmującą północną część gminy oraz Kotlinę Grabowską (318.21) - obejmującą wschodnią część gminy. Część południowo-zachodnia położona jest w obrębie dwóch makroregionów:

- Wału Trzebnickiego (318.4) z mezoregionem Wzgórza Ostrzeszowskie (318.46),
 - Obniżenia Milicko- Głogowskiego (318.3) z mezoregionem kotlina Milicka (318.34).
- (Kondracki 1998).

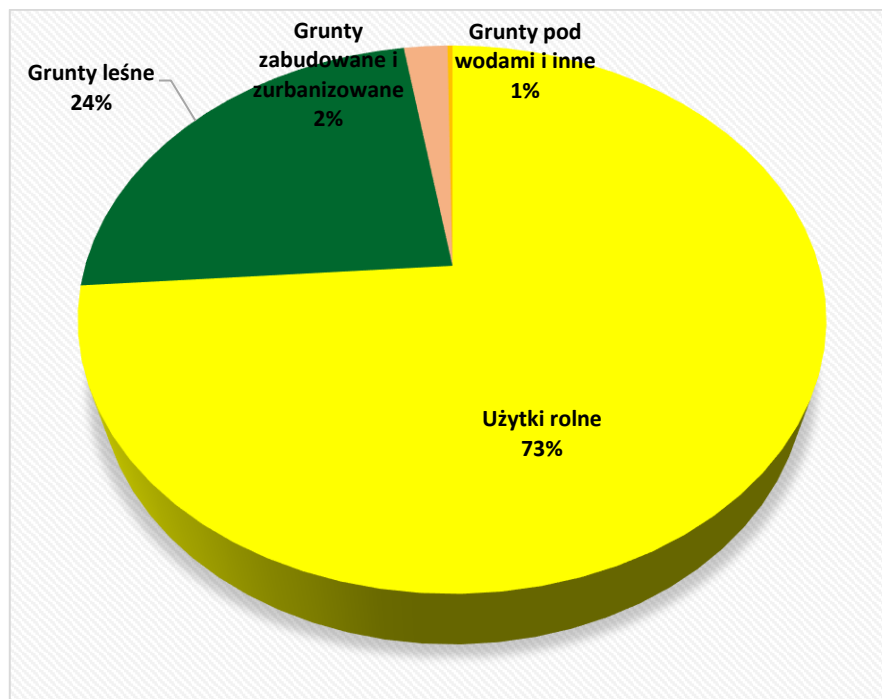
Ryc. 4. Położenie gminy Sieroszewice na mapie podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego (1998)
 Źródło: opracowanie własne na podkładzie mapy Mezoregiony wg. podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego

2 UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE

2.1 Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu

2.1.1 Struktura użytkowania gruntów

Całkowita powierzchnia gminy wynosi 163,54 km². Użytki rolne stanowią 73% całkowitej powierzchni gminy, powierzchnia lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych stanowi 24 % powierzchni gminy. Użytki zaliczane do kategorii gruntów zabudowanych i zurbanizowanych stanowią 2% powierzchni gminy.

Ryc. 5. Użytkowanie terenu – udział procentowy- 2019 r

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z ewidencji gruntów - 2019 r.

Kategoria gruntu	Rodzaj użytku gruntowego	Powierzchnia [ha]
Użytki rolne	grunty orne	7 625
	sady	23
	łąki trwałe	1 962
	pastwiska trwałe	557
	grunty rolne zabudowane	322
	grunty pod stawami	13
	grunty pod rowami	93
	grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych	5 017
	nieużytki	39
Grunty leśne	lasy	4 966

	grunty zadrzewione i zakrzewione	43	
Grunty zabudowane i zurbanizowane	tereny mieszkaniowe	52	
	tereny przemysłowe	24	
	inne tereny zabudowane	36	
	tereny zurbanizowane niezabudowane	4	
	tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	12	
	użytki kopalne	6	
	tereny komunikacyjne	drogi	344
		tereny kolejowe	5
Grunty pod wodami	grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi	23	
	grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi	32	
Tereny różne		19	

Tab. nr 1. Użytkowanie terenu w gminie Sieroszewice – 2014 r.

Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Porównanie struktury użytkowania gruntów wskazuje na rolniczy charakter gminy. Poziom lesistości jest o 0,6 % poniżej średniej w skali kraju, wyższy jest natomiast od średniej lesistości powiatu ostrowskiego (28,2 %) oraz województwa wielkopolskiego (25,8 %) (Rocznik Województwo Wielkopolskie. 2019 Podregiony-powiaty-gminy). Udział procentowy powierzchni gruntów zabudowanych i zurbanizowanych świadczy, iż niewielka część gminy została przekształcona. Pozostałe tereny są wolne od zabudowy, utwardzeń i przekształceń. Można wnioskować, iż gmina posiada duże rezerwy terenowe do potencjalnego zainwestowania.

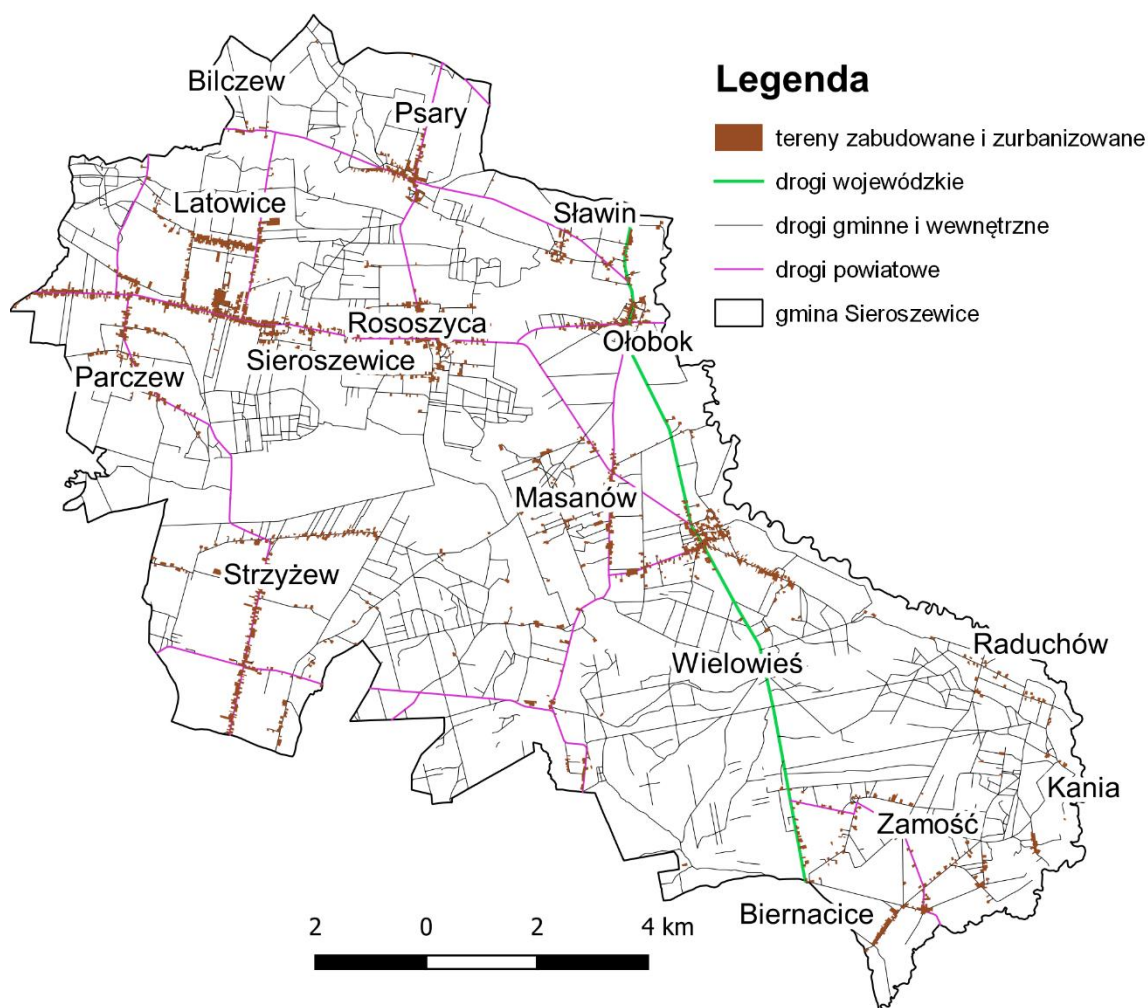
2.1.2 Dotychczasowe zagospodarowanie terenu

Struktura osadnicza

Na terenie gminy znajdują się następujące sołectwa: Biernacice, Bibianki, Bilczew, Kania, Latowice, Ołobok, Parczew, Psary, Raduchów, Rososzyca, Sieroszewice, Sławin, Namysłaki, Zamość, Westrza, Strzyżew, Wielowieś, Masanów.

Najważniejszym ośrodkiem w gminie jest miejscowość Sieroszewice, która położona przy drodze powiatowej łączącej Ostrów Wielkopolski z Wielowsią. W przeważającej części gmina Sieroszewice jest zabudowana zabudową mieszkaniową jednorodzinną, występuje także zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, usługowa oraz produkcyjno-usługowa.

Wsi w gminie Sieroszewice mają układ ulicówek oraz rzędówek, cechuje je zwarta zabudowa zlokalizowana po jednej lub obu stronach drogi. Występuje także rozproszona zabudowa śródpolna. Schemat struktury osadniczej w gminie został przedstawiony na Ryc. 6.

Ryc. 6. Struktura osadnicza gminy Sieroszewice
Źródło: Opracowanie własne

Charakterystyka struktury osadniczej w miejscowościach gminy Sieroszewice:

- Biernacice – 121 mieszkańców - wieś o charakterze rzędówki, występuje względnie zwarta zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa, wieś cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia.
- Bibianki – 78 mieszkańców - wieś o charakterze ulicówki, występuje zwarta zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa, wieś cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia.
- Bilczew – 60 mieszkańców- wieś o charakterze rzędówki, występuje rozproszona zabudowa zagrodowa. Wieś cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi zlokalizowana jest kapliczka przydrożna św. Idzi.
- Kania – 57 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej oraz mieszkaniowej, cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi znajduje się krzyż wielofigurowy Pawła Brylińskiego XIX w.
- Latowice – 629 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze ulicówki oraz rzędówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na

odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi znajdują się sklep ogrodniczy, wielobranżowy sklep spożywczy, zakłady mechaniki samochodowej oraz przystanek autobusowy. Ponadto na terenie wsi zlokalizowane są przedszkole, park jordanowski, dom ludowy, Ochotnicza Straż Pożarna oraz kościół.

- Ołobok – 679 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi zlokalizowane są sklepy spożywcze, sprzedaż sprzętu rolniczego, urząd pocztowy, dwa kościoły, cmentarz, biblioteka, siłownia zewnętrzna, plac zabaw oraz przystanki autobusowe.
- Parczew – 659 mieszkańców – wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi znajduje się sklep spożywczy, szkoła podstawowa, Ochotnicza Straż Pożarna, przystanki autobusowe. Ponadto występuje produkcja obwodów drukowanych, produkcja grzejników,
- Psary – 830 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze ulicówki oraz rzędówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi znajduje się przedszkole, sklepy spożywcze, Ochotnicza Straż Pożarna, pałac wraz z parkiem oraz łowisko Maślanka.
- Raduchów – 44 mieszkańców - wieś o rozproszonej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi znajduje się Ochotnicza Straż Pożarna.
- Rososzyca – 1034 mieszkańców - wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi znajdują się szkoła podstawowa, sala wiejska, Ochotnicza Straż Pożarna, cmentarz, kościół, piekarnia, stacja paliw oraz pałac z parkiem. Ponadto zlokalizowane są usługi ślusarskie, urząd pocztowy, bank, restauracje, firma transportowa, sprzedaż materiałów budowlanych, centrum obróbki numerycznej oraz pałac z parkiem i przystanki autobusowe.
- Sieroszewice – 1350 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W Sieroszewicach znajduje się urząd gminy, urząd pocztowy, szkoła podstawowa, stadion gminny, hala sportowa, boisko, siłownia zewnętrzna, Ochotnicza Straż Pożarna, posterunek policji, ośrodek opieki zdrowotnej. W miejscowości znajdują się także sklepy spożywcze, apteka, restauracje, mechanika oraz tapicerstwo samochodowe, przystanki autobusowe
- Sławin – 268 mieszkańców - wieś o rozproszonej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie miejscowości zlokalizowana jest Ochotnicza Straż Pożarna, gospodarstwo agroturystyczne, przydrożna kapliczka słupowa oraz przystanki autobusowe.
- Namysłaki – 170 mieszkańców – wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze rzędówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W miejscowości znajduje się stacja demontażu pojazdów.

- Zamość – 410 mieszkańców- wieś o rozproszonej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W Zamościu znajduje się szkoła podstawowa, produkcja palet oraz przystanki autobusowe.
- Westrza - 362 mieszkańców- wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W miejscowości znajdują się przedszkole, sklep spożywczy, sala wiejska oraz Ochotnicza Straż Pożarna.
- Strzyżew – 1040 mieszkańców- wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze ulicówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W Strzyżewie zlokalizowane są szkoła podstawowa, plac zabaw, otwarta strefa aktywności, biblioteka, Ochotnicza Straż Pożarna, kościół, cmentarz, przystanek autobusowy. Znajdują się tu również budynki usługowe takie jak sklep spożywczy, stacja paliw, hurtownia pościeli.
- Wielowieś – 1189 mieszkańców – wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie miejscowości zlokalizowana jest szkoła podstawowa, świetlica, biblioteka, hala sportowa, boisko wielofunkcyjne, siłownia zewnętrzna, przedszkole, Ochotnicza Straż Pożarna, kościół, cmentarz oraz przystanki autobusowe. Ponadto w Wielowiesi znajdują się sklepy spożywcze, apteka, komis samochodowy, wypożyczalnia kajaków.
- Masanów – 691 mieszkańców- wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie Masanowa znajduje się szkoła podstawowa, boisko wielofunkcyjne, otwarta strefa aktywności, Ochotnicza Straż Pożarna, przystanki autobusowe, tartak, cukiernia.

Struktura własności gruntów

Grunty wchodzące w skład zasobów komunalnych wynoszą 415 ha, z czego 14 ha zajmują grunty oddane w użytkowanie wieczyste. Grunty wchodzące w skład gminnego zasobu nieruchomości wynoszą 345 ha, natomiast przekazane w trwały zarząd gminnym jednostkom organizacyjnym 43 ha.

Tereny zamknięte

Na terenie gminy Sieroszewice nie występują tereny zamknięte, ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu, będące własnością Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym PKP S.A. określone w załączniku do decyzji nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz. Urz. MliR z 2014r. Poz. 25).

Tereny mieszkaniowe (w tym stan mieszkalnictwa)

W gminie Sieroszewice dominuje mieszkalnictwo w zabudowie zagrodowej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej. W 2018 roku liczba lokali mieszkalnych w gminie Sieroszewice wynosiła 2 490 mieszkań. Największy wzrost liczby mieszkań odnotowano w roku 2001. W ciągu 23 lat, od roku 1995 do roku 2018, liczba mieszkań wzrosła o 438.

Szczegółowe zestawienie liczby mieszkań w latach 1995-2018 przedstawia tabela nr 3.

Liczba mieszkań w latach 1995 - 2018												
Lata	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Liczba mieszkań	2052	2052	2053	2055	2060	2067	2071	2238	2257	2272	2284	2301
Lata	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Liczba mieszkań	2311	2332	2343	2354	2383	2392	2408	2426	2448	2460	2475	2490

Tab. nr 2. Liczba mieszkań w gminie Przygodzice w latach 1995-2018

Źródło: Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Tereny zabudowy usługowej

Na terenie gminy Sieroszewice zlokalizowane są 133 budynki o funkcji usługowej. Są to głównie usługi nieuciążliwe: sklepy spożywcze, supermarkety, warszaty rzemieślnicze, sklepy ogólnobranżowe, warszaty samochodowe, stacja paliw, restauracje, hotele, budynki biurowe, apteki. Do budynków usługowych zalicza się również usługi publiczne, są to banki, biblioteki, ośrodki opieki zdrowotnej, kościoły, placówki pocztowe, posterunki policji, straż pożarna, przedszkola, szkoły, budynki administracji publicznej.

Tereny zabudowy produkcyjnej

Do większych przedsiębiorstw należą m.in.: Przetwórstwo Drewna w Zamościu, Produkcja Palet w Zamościu, Drewnex w Zamościu- tartak, Tartak DAM-TAR w Zamościu, Tartak WIELTAR w Masanowie, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Sieroszewicach, Usługi Ślusarskie w Rososzycy, FAWIKOM w Rososzycy- piaskowanie, lakierowanie, Zakład Produkcyjno-Handlowo-Usługowy Pro Mar w Parczewie, PIWEK Centrum Obróbki Numerycznej Sp. z o.o. Sp. k. w Rososzycy, Ekoserw w Rososzycy- budowa stacji paliw, Wyrób mebli tapicerowanych w Sieroszewicach, P.P.H.U Elplast w Sieroszewicach- produkcja uchwytów do montażu przewodów elektrycznych, Piaskownia PPHU Kristof-Pol, Piaskownia Diwad w Ołoboku Marian Nieruchalski. Budynki pełniące funkcję przemysłową oraz magazynową na terenie gminy występują w liczbie 66.

2.1.3 Układ komunikacyjny

Na terenie gminy Sieroszewice funkcjonuje względnie dobrze rozwinięta sieć drogowa. Układ drogowy stanowi droga wojewódzka, drogi powiatowe i gminne. Na obszarze gminy nie występują drogi krajowe.

Droga wojewódzka

Przez wschodnią część gminy, na odcinku 12,725 km, przebiega droga wojewódzka nr 450 łącząca Kalisz z Wieruszowem.

Drogi powiatowe

Sieć dróg powiatowych na terenie gminy Sieroszewice wynosi ok. 67,8 km. Drogi powiatowe na terenie gminy cechują się utwardzeniem z nawierzchni bitumicznej i niskimi parametrami technicznymi.

Wykaz dróg powiatowych wraz z przebiegiem tych odcinków dróg:

- 5307P - od dr. pow. nr 5305P – Psary – Rososzycy,
- 5308P - Bilczew- Latowice- Sieroszewice,
- 5309P – od dr. kraj. nr 25 – Biskupice Ołoboczne – Parczew,
- 5310P – Biskupice Ołoboczne – Bilczew – Psary – Sławin – do dr. woj. nr 450,

- 5311P – Ostrów Wielkopolski (ul. Grabowska) - Wtórek – Parczew – Sieroszewice – Rososzyca – Wielowieś Klasztorna – do dr. kraj. nr 450,
- 5312P – od dr. pow. nr 5311P – Ołobok- granica powiatu kaliskiego (Wola Droszewska)
- 5313P – od dr. woj. nr 450 – Ołobok – Masanów – Namysłaki – granica powiatu ostrzeszowskiego (Kaliszkowice Ołobockie),
- 5314P – Masanów – Wielowieś Klasztorna,
- 5315P – od dr. woj. nr 450 – Zamość – granica powiatu ostrzeszowskiego (Giżyce),
- 5316P – Parczew – Westrza – Strzyżew – granica powiatu ostrzeszowskiego (Kotłów),
- 5317P – Strzyżew – granica powiatu ostrzeszowskiego (Biskupice Zabaryczne) – granica powiatu ostrowskiego – Namysłaki.

Drogi gminne

Sieć dróg gminnych wynosi ok. 160 km. 63 km to nawierzchnie asfaltowe, 22 km to drogi utwardzone oraz nieutwardzone – gruntowe wzmocnione oraz niewzmocnione, żwirowe, tłuczniowe.

Wykaz dróg gminnych wraz z przebiegiem tych odcinków dróg:

- 803695P Sieroszewice- ul. Strażacka, Latowice,
- 803696P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. 35-lecia,
- 803697P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. 23 stycznia,
- 803698P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Szkolna,
- 803699P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Słoneczna
- 803700P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Polna
- 803701P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Ogrodowa,
- 803703P Sieroszewice UG- Stadion Sportowy ul. Sportowa,
- 803704P Sieroszewice ul. Łąkowa – Komisariat Policji – las do szosy Parczew- Mikstat,
- 803705P Sieroszewice ul. Wiśniowa – łączy drogi powiatowe nr 5311P z nr 5316P,
- 803706P Sieroszewice ul. Starowiejska – od ul. Łąkowej do drogi powiatowej nr 5311P (ul. Ostrowska).
- 803707P Sieroszewice ul. Kwiatowa – od ul. Łąkowej do ul. Kasztanowej.
- 803708P Sieroszewice – od ul. Ostrowskiej przy SKR przez las do Psar, łączy drogi powiatowe nr 5311P i nr 5307P.
- 803709P Sieroszewice ul. Kasztanowa – od ul. Ostrowskiej przy SKR przez pola do lasu.
- 803710P Sieroszewice – droga nad lasem – od ul. Kasztanowej do ul. Wiśniowej.
- 803711P Sieroszewice – droga nad łąkami – dojazd do kompleksu łąk za lasem.
- 803712P Sieroszewice – Latowice – Kęszyce – od ul. Ostrowskiej przez Latowice – Kaszyce do drogi Parczew – Biskupice Ołoboczne, łączy drogi powiatowe nr 5311P i nr 5309P.
- 803713P Sieroszewice – Latowice – Bibianki – od ul. Południowej w Latowicach przez Bibianki do „placu wojskowego”.
- 803714P Latowice ul. Środkowa.
- 803715P Latowice – droga przez Kęszyce – od Latowic przez Kęszyce do drogi Parczew – Biskupice Ołoboczne.
- 803716P Latowice – Latowice – Kęszyce – od Latowic przez pola nad „Darowaną Górą” przez las do Psar.
- 803717P Bilczew – Kowalew – od drogi z Biskupic Ołobocznych – Psary przez pola i las do Śliwnik.
- 803718P Bilczew – Biskupice – przez pola.

- 803719P Psary ul. Łąkowa – obok szkoły do łąk.
- 803720P Psary ul. Zapłocie – od drogi Skalmierzyce – Rososzycza za budynkami do drogi Psary – Biskupice, łączy drogi powiatowe nr 5307P i nr 5310P.
- 803721P Psary – droga do pól – od drogi Skalmierzyce – Rososzycza w stronę pól.
- 803722P Psary – Leziona – od drogi Psary – Ołobok w stronę Leziona przez pole.
- 803723P Rososzycza – od cmentarza do lasu – od drogi powiatowej nr 5311P przy cmentarzu i do lasu.
- 803724P Rososzycza ul. Leśna – od drogi powiatowej nr 5307P w pola do lasu.
- 803725P Rososzycza ul. Krótka.
- 803726P Rososzycza ul. Środkowa – ul. Kościelna
- 803727P Rososzycza ul. Parkowa – ul. Środkowa.
- 803728P Rososzycza ul. Wiśniowa.
- 803729P Rososzycza – droga do lasu – od drogi powiatowej nr 5307P przez pola do lasu
- 803730P Rososzycza ul. Łąkowa – w stronę Sieroszewic.
- 803731P Rososzycza – Strzyżew.
- 803732P Ołobok „Góry” – od szosy Ostrów – Grabów za żwirownia przez pola do Ołoboku, łączy drogi powiatowe nr 5311P i nr 5312P.
- 803733P Ołobok – łączy drogę wojewódzką nr 450 z drogą powiatową nr 5312P.
- 803734P Ołobok ul. Ratułydy – ul. Słomkarska – ul. Krótka.
- 803735P Ołobok ul. Polna – ul. Wojciecha Brylińskiego – po obrzeżu wsi.
- 803736P Sławin – od drogi wojewódzkiej nr 450 w stronę pól – droga do pól nad łąkami.
- 803737P Sławin – od drogi wojewódzkiej nr 450 w stronę pól – droga do pól.
- 803738P Sławin Nowy – Młyn – od drogi wojewódzkiej nr 450 do rzeki.
- 803739P Sławin Stary – łączy drogę wojewódzką nr 450 z drogą powiatową nr 5310P.
- 803740P Sławin – drogi w Starym Sławnie – wewnątrz wsi.
- 803741P Masanów – Leziona – od drogi powiatowej nr 5310P do Leziona przez pola.
- 803742P Masanów – Strzyżew – Chynowa – od drogi wojewódzkiej nr 450 przez Masanów „Las”, Strzyżew „Wydartą” do Chynowej – przez Boguchwałów.
- 803743P Masanów ul. Polna – dojazd do zagród.
- 803744P Masanów – Młynik – od drogi powiatowej nr 5310P przez osadę Młynik do granicy z wsią Wielowieś.
- 803745P Masanów ul. Ceglana – od drogi powiatowej nr 5313P przez pola w stronę lasu.
- 803746P Masanów – droga do pól – od drogi powiatowej nr 5313P przez pola w stronę lasu.
- 803747P Masanów ul. Brylińskiego – od drogi powiatowej nr 5310P.
- 803748P Wielowieś – droga obok SKR – od drogi powiatowej nr 5314P w stronę pól.
- 803749P Wielowieś ul. Spokojna.
- 803750P Wielowieś ul. Szeroka.
- 803751P Wielowieś ul. Wąska.
- 803752P Wielowieś ul. Zielona.
- 803753P Wielowieś ul. Polna
- 803754P Wielowieś ul. Leśna
- 803755P Wielowieś – Raduchów Kania – Zamość – Biernacice – Grabów Wójt.
- 803756P Wielowieś ul. Ceglana – Nadleśnictwo,
- 803757P Raduchów- z Raduchowa przez las do drogi wojewódzkiej nr 450,
- 803758P Raduchów – drogi wewnątrz wsi,

- 803759P Raduchów – Zamość – z Raduchowa do Zamościa przez las,
- 803760P Raduchów – Namysłami – z Raduchowa przez las do drogi powiatowej nr 5313P przy stacji PKP,
- 803761P Zamość – przez Niwiska – do szkoły,
- 803762P Zamość – droga przez wieś do rzeki (Niwiska)
- 803763P Biernacice – Modlin – od lasu przez pola do sklepu w Biernacicach,
- 803764P Zamość – Wygoda – od drogi wojewódzkiej nr 450 przez las do osady Modlin,
- 803765P Zamość – Wygoda – od drogi wojewódzkiej nr 450 przy sklepie do sklepu w Zamościu i dalej,
- 803766P Biernacice – przez wieś w poprzek do pól i łąk,
- 803767P Namysłaki – droga przez wieś,
- 803768P Namysłaki – od drogi powiatowej nr 5313P w stronę lasu,
- 803769P Masanów ul. Leśna – łączy drogi powiatowe nr 5307P z drogą nr 5313P,
- 803770P Strzyżew – Wydarta – Stara Wieś – od Wydartej przez Starą Wieś w stronę Kotłowa,
- 803771P Strzyżew – Droga przez Strzyżówek – droga od Starej Wsi nad lasem w stronę dużego kompleksu leśnego,
- 803772P Strzyżew – droga obok G.S. – od drogi powiatowej nr 5317P obok składu GS do drogi do Starej Wsi,
- 803773P – Strzyżew – droga przez Lorki – łączy drogę powiatową nr 5316P z drogą Wydarta – Stara Wieś przez pola,
- 803774P Strzyżew – z kierunku Chynowej nad łąkami w kierunku do Rososzycy
- 803775P Strzyżew – od drogi powiatowej 5316P przez łąki do Boguchwałowa,
- 803776P Westrza – od drogi powiatowej 5316P przez łąki do Boguchwałowa (obok Domu Kultury),
- 803777P Westrza – od przedszkola i gorzelnii w kierunku Boguchwałowa,
- 803778P Westrza – od drogi powiatowej nr 5316P w kierunku pól,
- 803779P Parczew – od drogi powiatowej nr 5316P nad Parczewem do Sadowia,
- 803780P Parczew – Madera – od drogi powiatowej nr 5316P przez Maderę do pól,
- 803781P – Parczew – Mańków – od drogi powiatowej nr 5311P przez Mańków do Sadowia,
- BN1 Sieroszewice – ul. Nowa,
- BN2 Rososzycy – ul. Wąska,
- BN3 Ołobok – ul. Kościelna.

2.1.4 Dotychczasowe uzbrojenie terenu

Wodociągi

Gmina Sieroszewice jest całkowicie zwodociągowana. Do wodociągu podłączone są wszystkie wsie. Pozbawiony sieci wodociągowej jest jedynie niewielki odsetek mieszkańców, którzy korzystają wyłącznie z własnego ujęcia wody (wg szacunku ok. 3% mieszkańców). Długość sieci rozdzielczej wodociągowej wynosi 139,1 km, a ilość przyłączy prowadzących do budynków mieszkalnych kształtuje się na poziomie 2693 sztuk. Na terenie gminy funkcjonuje 5 stacji uzdatniania wody. Wszystkie miejscowości Gminy Sieroszewice zaopatrywane są w wodę z układów zbiorowych bazujących na ujęciach wód podziemnych zlokalizowanych w następujących wsiach: Biernacice, Sieroszewice, Strzyżew, Psary i Namysłaki.

Na przełomie lat (2002-2018) liczba osób korzystających z sieci wodociągowej wzrosła. W roku 2002 liczba osób korzystających z wodociągów stanowiła 88,8% ogólnej liczby mieszkańców, natomiast w roku 2018 liczba ta wzrosła do 99,1 %.

% osób korzystających z sieci wodociągowej									
Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
% osób	88,8	88,9	89,0	89,0	89,1	89,2	89,6	89,8	89,9
Lata	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	
% osób	89,9	90,0	90,1	99,0	99,1	99,1	99,1	99,1	

Tab. nr 3. Ludność korzystająca z sieci wodociągowej
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Kanalizacja sanitarna

W przeciwieństwie do sieci wodociągowej sieć kanalizacyjna jest znacznie słabiej rozwinięta. Długość sieci rozdzielczej kanalizacyjnej wynosi 36,6 km, a ilość przyłączy prowadzących do budynków mieszkalnych kształtuje się na poziomie 667 sztuk. Skanalizowane są następujące miejscowości: Psary, Rososzycza, Sieroszewice. W 2019 roku została skanalizowana ulica Południowa w Latowicach. Na przełomie lat (2002-2018) procentowy odsetek osób korzystających z sieci kanalizacji wzrósł o 27,3 %.

% osób korzystających z kanalizacji sanitarnej									
Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
% osób	0,8	0,9	2,6	6,1	6,5	6,6	6,7	8,3	8,8
Lata	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	
% osób	9,3	18,8	19,5	22,9	25,0	29,6	25,5	28,1	

Tab. nr 4. Procentowy udział osób korzystających z kanalizacji sanitarnej
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Na terenie Gminy Przygodzice funkcjonuje mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków usytuowana w Rososzycy przy ulicy Łąkowej 16A, działka nr ewid. 688/3 i 688/6. Przepustowość oczyszczalni wynosi $Q_{\text{śrd}} = 79,09 \text{ m}^3/\text{d}$; $Q_{\text{max.h}} = 81,25 \text{ m}^3/\text{d}$; $Q_{\text{roczne}} = 258817,85 \text{ m}^3/\text{rok}$. Bezpośrednim odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rów R-E nr 645 obręb Rososzycza.

Na niektórych obszarach wiejskich gminy, (głównie tam gdzie brak jest sieci kanalizacyjnej) gospodarka ściekowa najczęściej prowadzona jest przy użyciu zbiorników bezodpływowych na nieczystości płynne. Niestety zbiorniki te mają różny stopień szczelności jak również trudno kontrolować sposób ich opróżniania.

Wzrasta z kolei ilość przydomowych oczyszczalni ścieków (637 szt.) . Bezpośrednim odbiornikiem oczyszczonych tak ścieków jest grunt znajdujący się w granicach działki, na której zlokalizowana jest oczyszczalnia. Z uwagi na niewielki procent skanalizowania obszaru liczba przydomowych oczyszczalni jest znaczna. Brak danych na temat ilości oczyszczalni przydomowych. Ograniczenie w rozwoju sieci kanalizacyjnej na terenie gminy powoduje, że ścieki z wiejskich jednostek osadniczych tylko w części są oczyszczane.

Energia elektryczna

Przez obszar gminy przebiegają dwie linie wysokiego napięcia: 400 kV Ostrów – Rogowiec, Ostrów - Trębaczew i 110 kV Ostrów Wlkp. – Kalisz. Przebiegają także linie średniego i niskiego napięcia. Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa liniami napowietrznymi i kablowymi średniego napięcia 15 kV oraz liniami napowietrznymi i kablowymi niskiego napięcia nn 0,4 kV oraz stacji transformatorowych SN/nn.

Elektrownie wiatrowe

Na terenie gminy zlokalizowanych jest 5 turbin wiatrowych w następujących miejscowościach: Westrza, Biernacice, Masanów (2 turbiny), Rososzycy.

Gazownictwo

Gmina Sieroszewice nie jest zgazyfikowana.

Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami na terenie gminy jest uregulowana, prowadzona zgodnie z ustawą o odpadach i regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie. W gminie prowadzi się selektywną zbiórkę odpadów, zorganizowany wywóz przez koncesjonowanych przewoźników do miejsc odzysku i unieszkodliwiania poza teren gminy, do Regionalnego Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Ostrowie Wielkopolskim. Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów dla gminy Sieroszewice znajduje się na terenie gminnej oczyszczalni ścieków w Rososzycy.

2.2 Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

W ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podano definicję ładu przestrzennego – *„należy przez to rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”*. Na stan ładu przestrzennego wpływa polityka przestrzenna prowadzona przez władze gminy, która powinna być prowadzona w sposób rozważny i zdyscyplinowany. Jednocześnie elementem prowadzenia racjonalnej polityki przestrzennej służącej ochronie ładu przestrzennego jest świadomość społeczna mieszkańców gminy w zakresie jej udziału w kreowaniu przestrzeni.

Obowiązujące Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego na terenie Sieroszewic:

- Uchwała Nr XXX/160/98 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 18.06.1998r. zmieniająca Uchwałę w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice (Dz. Urz. Województwa Kaliskiego Nr 26 poz. 256 z 1998r.).
- Uchwała Nr VII/35/99 z dnia 11.05.1999r. Rady Gminy Sieroszewice w sprawie Miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice - „Wysypisko Odpadów „ (Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 60 poz. 1262 z dnia 31.08.1999 r.),
- Uchwała Nr XXXIII / 195 / 2002 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 23.04.2002 w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Sieroszewice – (Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 82 poz. 2112 z dnia 12.06.2002 r.).
- Uchwała Nr XVI/93/2004 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 19.08.2004 w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania. Przestrzennego dla terenów położonych w Sławinie i Rososzycy (Dz.Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 144 poz 2981)
- Uchwała Nr XI/57/07 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 września 2007 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przebiegu linii

elektroenergetycznej 400 kV przez teren gminy Sieroszewice - (Dz.Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 167 poz 3652 z dnia 22.XI.2007)

- Uchwała Nr IV/15/2011 z dnia 11 marca 2011 Rady Gminy Sieroszewice w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego – Cmentarz w Łatowicach (Dz.Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 124 poz 2013 z dnia 9 maja 2011)

Miejscowe plany obejmują 0,2% całkowitej powierzchni gminy.

2.3 Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

2.3.1 Rzeźba terenu

Powierzchnia terenu gminy jest dość urozmaicona, co wynika z dużej zmienności i wielości form terenu. Wysokości bezwzględne kształtują się na poziomie od około 108 m n.p.m. w rejonie ujścia Ołoboku do Prozny do 185 m n.p.m. w rejonie Strzyżewa usytuowanego u podnóża Wzgórz Ostrzeszowskich. Tutaj też występują największe deniwelacje terenu. Generalnie w ukształtowaniu powierzchni terenu wyróżnić można formy powstałe w zasięgu zlodowacenia środkowopolskiego jako formy akumulacji lodowcowej i rzeczno – lodowcowej zdenudowane:

- niewielkie fragmenty sfaldowanej powierzchni górnej spiętrzonej moreny czołowej budującej Wzgórze Ostrzeszowskie, są to długie i łagodne zbocza o spadkach do około 5 % (południowo-zachodnia część gminy),
- fragmenty pagórków moreny czołowej, akumulacyjnej o nachyleniu zbocza ca 2 – 5 % w zachodniej części gminy,
- zdenudowane wysoczyzny morenowe w przewadze płaskie lub faliste o spadkach rzadko przekraczających 5 %, zajmujące część gminy położoną na północ od doliny Baryczy.

Pozostała część gminy ukształtowana została w okresie zlodowacenia bałtyckiego; reprezentowana jest przez:

- zespół teras akumulacyjno – erozyjnych i erozyjno – denudacyjnych tworzących kilka poziomów:
 - terasę wysoką – zajmującą największe powierzchnie i wyniesioną około 123 – 136 m n.p.m. i lokalnie zajęta przez kilkumetrowej wysokości wydmy paraboliczne lub wały wydymowe,
 - terasę środkową – wyniesioną ca 119 – 125 m n.p.m. z drobniejszymi wydmami,
 - terasę niską nadzalewową wyniesioną ca 115 – 118 m n.p.m. występującą fragmentarycznie w dolinie Ołoboku,
 - terasę zalewową w dolinach Baryczy, Prozny, Gniłej Baryczy i Ołoboku dochodzącej do 3 – 4 km (dolina Baryczy).

Przez teren gminy Sieroszewice przebiegają działy wodne IV i V rzędu.

Na terenie gminy występują licznie formy antropogeniczne - wyrobiska po eksploatacji surowca mineralnego.

Rzeźba terenu na obszarze gminy w przewadze nie stwarza utrudnień w zagospodarowaniu przestrzennym. Doliny rzeczne powinny być wyłączone z zabudowy

2.3.2 Budowa geologiczna i surowce mineralne

Najgłębsze podłoże gminy Sieroszewice stanowi platforma paleozoiczna zalegająca na głębokości 2 – 5 km. Na niej zalega północna część monokliny Przedsudeckiej. Zbudowana jest ona ze skał osadowych jury dolnej i środkowej oraz triasu (zlepieńce, piaskowce, ility, łupki). Na nich zalegają utwory trzeciorzędowe. Są to głównie ility. Nie tworzą one ciągłej pokrywy. Ich miąższość dochodzi do 160 m. Warstwę powierzchniową budują utwory czwartorzędu. Są to osady plejstoceny genetycznie związane ze zlodowaczeniem środkowopolskim w części zachodniej gminy oraz bałtyckim w wschodniej części gminy. Są to osady lodowcowe i wodnolodowcowe, przemieszane ze sobą, o miąższości dochodzącej do kilkudziesięciu metrów. Reprezentują je gliny na kulminacjach oraz piaski i żwiry w płaskich obniżeniach terenu.

Z okresem holocenu wiąże się występowanie mułków, piasków i żwirów rzecznych budujących terasy zalewowe rzek. W budowie teras zalewowych biorą udział również mady rzeczne. Mady wykształcone są najczęściej jako ciemnoszare mułki, miejscami ilaste lub piaszczyste. Miąższość ich wynosi od 1 do 5 m.

Prosna na terenie gminy Sieroszewice posiada plejstocenyjską terasę erozyjno-akumulacyjną piaszczysto-żwirową oraz terasę zalewową zbudowaną z mad i piasków rzecznych o znacznych miąższościach. Doliny pozostałych cieków wypełnione są głównie piaskami rzeczными o kilkumetrowej miąższości. W dolinie Baryczy występują rozległe obszary utworów bagiennych wykształconych w postaci torfowiska niskiego.

2.3.3 Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Sieć hydrograficzna gminy jest dobrze rozwinięta. Wschodnią granicę gminy Sieroszewice stanowi rzeka Prosna. Jej głównym dopływem jest rzeka Ołobok wraz z Gniłą Baryczą. Zlewnię Prosny uzupełniają rowy melioracyjne, szczególnie liczne w dolinie Gniłej Baryczy. Zlewnia Prosny obejmuje zdecydowaną powierzchnię gminy.

Niewielki zachodni fragment gminy położony jest w zlewni Baryczy. Źródłowy obszar Baryczy (właściwej, będącej dopływem Odry), znajdujący się na pograniczu gminy Ostrów Wlkp. i Przygodzice, charakteryzuje się występowaniem tzw. bifurkacji obszarowej. Część wód płynie w kierunku zachodnim jako właściwa rzeka Barycz do rzeki Odry, a część, jako Barycz Leniwa, płynie w kierunku wschodnim. Dopływa do płynącej z południa Gniłej Baryczy, by w rejonie wsi Ołobok wpłynąć do rzeki Ołobok i dalej do Prosny. Obszar źródłowy Baryczy w okresach wysokich stanów wód (roztopy wiosenne, długotrwałe opady) zamienia się w wielkie rozlewisko. Pozostałe obszary dolinne również ulegają okresowym podtopieniom.

We wsi Psary na rzece Ciemnej utworzono stawy hodowlane o powierzchni około 12,5 ha.

Na terenie gminy istnieją obiekty małej retencji.

Lp.	Lokalizacja zbiornika	Rok	Powierzchnia [ha]	Pojemność [tys. m ³]	Właściciel zbiornika
1	Psary, dz. nr 548/2, 146/1, 146/2, 146/3	1930	4	40000	Błażej Wawrzyniak
2.	Parczew, dz. nr 175	1920	0,6	6000	Gmina Sieroszewice
3.	Rososzyca dz. nr 866/46	1920	0,3	3000	Gmina Sieroszewice

4.	Wielowieś, dz. nr 2649 /2	1990	0,5	5000	Lasy Państwowe
5.	Wielowieś, dz. nr 2587	1990	0,5	5000	Lasy Państwowe
6.	Rososzycza, dz nr 1124	1990	0,5	5000	Lasy Państwowe
7.	Masanów, dz. nr 527/1, 526, 522 i 513/2	1980	2	200000	Robert Filipowski Aleksandra Wolarz Tadeusz Wolarz

Tab. nr 5. Zbiorniki wodne na terenie gminy Sieroszewice
 Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

Na terenie gminy występuje dobrze rozwinięta sieć melioracji szczegółowych. Łączna długość rowów melioracyjnych wynosi 135 km. Stan tych urządzeń w większości ocenia się jako niezadowolający.

Głębokość zalegania wód gruntowych zależy od morfologii oraz od budowy geologicznej warstw przypowierzchniowych. Woda gruntowa w dolinach występuje płytko zazwyczaj do 1 m i posiada zwierciadło swobodne, na terenach pozadolinnych w utworach przepuszczalnych woda występuje z reguły głębiej niż 1 – 1,5 m, a lokalnie nawet głębiej. Zwierciadło jest z reguły swobodne. W utworach trudno przepuszczalnych (gliny) występują sączenia na różnych głębokościach, często woda zbiera się na stropie warstw nieprzepuszczalnych a jej ilość jest uzależniona od ilości opadów.

Przez gminę Sieroszewice przebiegają działy wodne IV i V rzędu.

Na terenie gminy znajdują się także tereny na których występuje zagrożenie powodziowe. Zlokalizowane są one wzdłuż rzeki Proсны oraz rzeki Gniła Barycz.

Na terenie gminy Sieroszewice zlokalizowane są następujące zlewnie jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP):

- PLRW60001618452 – Lipówka
- PLRW600017184389 – Łużyca
- PLRW600017184396 – Dopływ z Wielowisi Klasztornej
- PLRW60001718444 – Ciemna (A)
- PLRW600019184359 – Proсна od Brzeźnicy do Strugi Kraszewickiej
- PLRW600019184399 – Proсна od Strugi Kraszewickiej do Ołoboku
- PLRW60001918479 – Proсна od Ołoboku do ujścia Kanału Bernardyńskiego
- PLRW600023184369 – Struga Kraszewicka
- PLRW60002418449 – Ołobok od Niedźwiady do ujścia
- PLRW600023184469 – Gniła Barycz

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Lipówka określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Łużyca określona została następująco (NAT) :

- klasa elementów biologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) – 2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – 2 (2016 r.)
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2019 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – SPD (2019 r.)
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.)

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Ciemna (A) określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2019 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Proсна od Brzeźnicy do Strugi Kraszewickiej określona została następująco (SZCW):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – > 1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – 2 (2017 r.)
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - klasa 3, umiarkowany potencjał ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – SPD (2019 r.)
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Proсна od Strugi Kraszewickiej do Ołoboku określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2017 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Prosna od Ołoboku do ujścia Kanału Bernardyńskiego określona została następująco (SZCW):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – >1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – 2 (2017 r.)
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - umiarkowany potencjał ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2017 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Struga Kraszewicka określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – >1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2017 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Ołobok od Niedźwiady do ujścia określona została następująco (SZCW):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 4 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - klasa 3, umiarkowany potencjał ekologiczny (2019 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Gniła Barycz określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2018 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – >1 (2018 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2018 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2018 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – SPD (2018 r.)
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2018 r.).

Dla pozostałych JCWP rzecznych brak jest danych w ww. opracowaniu.

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18.10.2016 – Dz.U. 2016 r. poz. 1967) ustalono cele środowiskowe dla JCWP. Przy ustalaniu celów środowiskowych dla JCWP brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Wody podziemne

Na terenie gminy Sieroszewice wody podziemne występują w następujących poziomach wodonośnych:

- jurajski,
- trzeciorzędowy,
- czwartorzędowy.

Poziom jurajski związany jest ze spękanyimi wapieniami i marglami, wapieniami piaszczystymi i piaskowcami. Poziom ten jest zasilany poprzez przesączanie i przepływy w oknach hydrogeologicznych z nadległych poziomów w osadach kenozoicznych. Na terenie gminy nie ma czynnych ujęć tego poziomu.

Poziom trzeciorzędowy związany jest z piaskami trzeciorzędowymi zalegającymi między warstwami ilów i występuje na głębokości 93 m. Na terenie gminy w poziomie tym zlokalizowano 1 otwór znajdujący się w Wielowisi Klasztornej.

Poziom czwartorzędowy związany jest z piaskami fluwioglacjalnymi oraz piaskami współczesnych dolin. Występują tu dwa horyzonty wód czwartorzędowych:

- płytki, występujący na głębokości 1,8 – 4,1 m związany z warstwą piasków podścielonych glinami,
- głęboki, występujący na głębokości 6,6 – 51 m pod napięciem, związany z piaskami fluwioglacjalnymi.

Obszar gminy znajduje się w zasięgu trzech Głównych Zbiorników Wód Podziemnych:

- GZWP nr 303 „Pradolina Barycz – Głogów (E)” – gromadzi wody w utworach porowych. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne oceniane są na 199 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć - 60 m. Zbiornik ten obejmuje południową część gminy – od Strzyżewa, poprzez Wielowieś, aż do granic z gminą Grabów nad Prosną (od południa) oraz prawie do Proсны (na wschodzie), gdzie występuje następny zbiornik GZWP nr 311. Zbiornik ten należy do strefy ochronnej wód podziemnych i jest mu przyznana ranga najwyższej ochrony.
- GZWP nr 311 „Zbiornik rzeki Proсна” – gromadzi wody w utworach porowych. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne oceniane są na 128 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć wody - 30 m.

Zbiornik ten obejmuje wschodnią część gminy wzdłuż rzeki Proсны (wsie Biernacice, Kania, Zamość, Raduchów i część wsi Ołobok),

- GZWP nr 310 „Dolina kopalna rzeki Ołobok” – gromadzi również wody w utworach porowych. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne oceniane są na 21 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć wody - 60 m. Zbiornik ten obejmuje północną część gminy (wsie Parczew, Sieroszewice, Rososzycza i część wsi Ołobok).

Wymienione powyżej Zbiorniki znajdują się w paśmie dolin i pradolin o największych zasobach.

Na zasobach GZWP nr 310 bazuje komunalne ujęcie wody dla miasta Ostrowa Wlkp. Szereg istniejących studni ma wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej, a cały obszar objęty jest strefą ochrony pośredniej. Strefę tę ustanowił Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Rozporządzeniem z dnia 18 grudnia 2004 r. (ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z 2004 r., Nr 26, poz. 708) ze zmianami: Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 5 lutego 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2010 r. Nr 63, poz. 1341), Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 27 stycznia 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2012 r. poz. 684).

Rozporządzenie ustanawia strefę ochronną ujęcia wody podziemnej w Ostrowie Wlkp., składającego się z trzech części zwanych zwyczajowo: „ujęcie WTÓREK”, ujęcie TRABA”, ujęcie KĘSZYCE”, stanowiącego własność WODKAN Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Ostrowie Wielkopolskim o obszarze ogółem 1 518,8965 ha, obejmującą teren ochrony bezpośredniej o powierzchni 47,7683 ha i teren ochrony pośredniej o powierzchni 1 471,1282 ha.

Na terenie strefy ochrony bezpośredniej zabrania się użytkowania gruntów w celach niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

Sposób możliwego gospodarowania w strefie ochrony pośredniej delimitują zakazy i ograniczenia zawarte w w/w Rozporządzeniu.

§ 5 ust. 2. Na terenie ochrony pośredniej zakazuje się:

- 1) lokalizowania nowych ujęć wody w utworach czwartorzędowych, z wyjątkiem wierceń studziennych dla ujęć komunalnych,
- 2) wprowadzania ścieków do ziemi oraz wykonywania dołów chłonnych i szybków w celu gromadzenia w nich odpadów i wylewania do nich nieczystości,
- 3) lokalizowania wysypisk śmieci i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,
- 4) składowania i stosowania chemicznych środków zimowego utrzymania dróg,
- 5) lokalizowania składowisk środków chemicznej ochrony roślin,
- 6) urządzania przyzm kiszonkowych,
- 7) przedsięwzięć kwalifikowanych, zgodnie z obowiązującymi przepisami, jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć polegających na modernizacji istniejącej drogi krajowej nr 25, oraz budowie obwodnicy miasta Ostrowa Wlkp. w ciągu drogi S11,
- 8) lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji chemicznych oraz rurociągów do ich transportu,

- 9) lokalizowania stacji paliw płynnych,
- 10) lokalizowania myjni pojazdów mechanicznych za wyjątkiem obiektów odprowadzających ścieki do zbiorczej kanalizacji,
- 11) lokalizowania cmentarzy i kwater grzebania zwierząt,
- 12) budowy dróg publicznych za wyjątkiem dróg posiadających system odprowadzania ścieków oraz dróg lokalnych,
- 13) odprowadzania ścieków deszczowych bez oczyszczania.

§ 6. Na terenie ochrony pośredniej wprowadza się następujące ograniczenia:

- 1) rolniczego stosowania nawozów naturalnych i sztucznych powyżej dawek określonych na podstawie bilansu nawożenia wykonanego przez Stację Chemiczno-Rolniczą na zlecenie właściciela ujęcia,
- 2) stosowania środków ochrony roślin zgodnie z wykazem środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, ogłaszanym corocznie przez Ministra właściwego do spraw rolnictwa w Monitorze Polskim,
- 3) wykonywania prac regulacyjnych na rzece Ołobok, bez przedstawienia w ramach uzgodnień z właścicielem ujęcia projektu prac wraz z opinią hydrogeologiczną potwierdzającą, na podstawie wykonanych badań, brak ich negatywnego wpływu na jakość wody pozyskiwanej z ujęć,
- 4) bieżącego wywożenia usuwanego osadu brzegowego i dennego oraz jego utylizacji lub składowania na wysypisku odpadów komunalnych,
- 5) modernizacji istniejących dróg krajowych, oraz budowy obwodnicy m. Ostrowa Wlkp. w ciągu drogi S11, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 7 bez:
 - a) wyposażenia dróg w rozwiązania techniczne służące do podczyszczenia całości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych z pasów drogowych biegnących przez strefę ochronną ujęcia, uwzględniające:
 - szczelne rowy z warstwą humusu wyposażone w przegrody filtracyjno-retencyjne oddzielone od terenu zalewowego cieków naturalnych przepływających w pobliżu i/lub krzyżujących się z drogą, nasypem drogi zbiorczej,
 - szczelne zbiorniki retencyjne z warstwą humusu i odpływem do separatora w postaci rurociągu z regulatorem przepływu oraz dodatkowym powierzchniowym przelewem awaryjnym z odprowadzeniem wód do separatora,
 - separatory o odpowiednich parametrach przepływu dla uzyskania ostatecznego oczyszczenia ścieków deszczowych w zakresie zawiesiny, substancji ropopochodnych oraz substancji zanieczyszczających wody podziemne zgodnie z przepisami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych

do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. 2019 r. poz. 1311), zaopatrzone w zasowy na rurociągach odpływowych zabudowanych w komorach,

- krawężniki na odcinkach dróg biegnących w obrębie terenu ochrony pośredniej oraz 100 m przed i za granicą terenu ochrony pośredniej,

- wyloty do odbiornika zakończone zaworami zwrotnymi,

- b) zastosowania osłonowego monitoringu wód podziemnych w obszarze możliwego oddziaływania dróg na jakość wód w obrębie terenu ochrony pośredniej, zsynchronizowanego z prowadzonym przez właściciela ujęcia bieżącym monitoringiem lokalnym.

Na terenach gminy znajdują się ujęcia wody z utworów czwartorzędowych w następujących miejscowościach: Sieroszewice, Namysłaki, Psary, Strzyżew i Biernacie.

Uwzględniając podział wód podziemnych zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną cała gmina Sieroszewice jest zlokalizowana nad wydzieloną Jednolitą Częścią Wód Podziemnych JCWPd nr 81 (PLGW600081). Stan chemiczny i ilościowy oceniany jest jako dobry.

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18.10.2016 – Dz.U. 2016 r. poz. 1967) JCWPd nr 81 oceniono w sposób następujący:

- stan chemiczny – dobry

- stan ilościowy – dobry

JCWPd nr 81 oceniono w tym dokumencie jako niezagrażoną nieosiągnięciem celu środowiskowego.

Cele środowiskowe określone w ww. planie dla JCWPd nr 81 to dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy.

Wg Wyników badań wskaźników fizykochemicznych organicznych i nieorganicznych – monitoring jakości wód podziemnych – monitoring diagnostyczny w 2019 r. w miejscowości Fajum (gm. Brzeziny) określono III klasę jakości wód podziemnych; w miejscowości Grabów n/Prosna III klasę. Brak danych za 2020 r dla JCWP nr 81.

Są to najbliższe położone punkty w stosunku do gminy Sieroszewice.

Na niską jakość wód odzwierciedlającą się nadmiernym obciążeniem materią organiczną, wysokim stężeniem biogenów w postaci związków azotu i fosforu oraz dużym niedotlenieniem znaczący wpływ mają nierozwiązane do końca problemy gospodarki wodno-ściekowej w zlewniach rzek. Stosowane w rolnictwie nawozy sztuczne i pestycydy są w znacznej części splukiwane z wodami opadowymi do cieków wodnych, powodując ich zanieczyszczenie. Szkodliwe związki przedostają się także do wód gruntowych.

2.3.4 Środowisko atmosferyczne

Wg regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego obszar gminy Sieroszewice zaliczony został do X Dzielnicy Łódzkiej. Według natomiast regionalizacji klimatycznej A. Wosia (A. Woś, 1994 – Klimat Niziny Wielkopolskiej) gmina zaliczona została do regionu Klimatycznego XV -Środkowowielkopolskiego i częściowo do regionu XVI Południowowielkopolskiego. Znajduje się w zasięgu trzech mas powietrza: polarnej, arktycznej i zwrotnikowej. Dominują masy powietrza polarno-morskiego. Zimy są łagodne, wiosny przeważnie ciepłe. Przeważają wiatry z sektora zachodniego – zachodnie i południowo-

zachodnie (około 46% dla Kalisza – jest to najbliższej położona stacja meteorologiczna w stosunku do gminy Sieroszewice). Średnia prędkość wiatrów z wielolecia wynosi około 4 m/sek. Średnia roczna temperatura wynosi 8,30C; stycznia -1,50C, lipca 18,10C. Średnia roczna suma opadów wynosi 508 mm, z czego około 60% przypada na okres wegetacyjny. Średnia wilgotność względna powietrza wynosi 80%, a częstość występowania mgieł - średnio 44 razy w roku.

Ukształtowanie powierzchni, poziom zalegania wód i sieć hydrograficzna powodują zróżnicowanie klimatu lokalnego. W ostatnich latach obserwowane są zaburzenia klimatyczne.

Obszary pozadolinne, na których rozwinęło się osadnictwo posiadają na ogół dobre warunki klimatyczne. Charakteryzują się dobrymi warunkami solarnymi, dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, małą częstotliwością występowania mgieł, dobrym przewietrzaniem.

Gorsze warunki klimatyczne panują w dolinach i na terenach podmokłości. Występuje tu podwyższona wilgotność, warunki do tworzenia się mgieł i zastoisk chłodnego powietrza.

Swoisty mikroklimat tworzą kompleksy leśne występujące licznie na terenie gminy Sieroszewice. Cechują się one większą, niż tereny przyległe, wilgotnością powietrza, możliwością hamowania jego swobodnego przepływu, większą zacisnością, zacienieniem a także obecnością olejków eterycznych w powietrzu. Wpływają one łagodząco na dobowe i roczne wahania temperatur. Oddziaływanie lasów na klimat terenów sąsiednich jest jednak stosunkowo niewielki i dotyczy głównie pasa o szerokości 50-100 m wokół większego kompleksu leśnego.

Występujące od kilku lat warunki pogodowe (bardzo ciepłe lata, przy stosunkowo niewielkich sumach opadów w ciągu całego roku) mają także istotny wpływ na bilans wodny tego regionu. Duże powierzchnie terenów podmokłych, przy takich warunkach w sposób istotny zwiększają wielkość parowania i wpływać mogą na bilans lokalnych zlewni. Dalsze zmiany w tym zakresie będą uzależnione od zmian klimatu jaki będzie następował w kolejnych latach w całym regionie.

2.3.5 Zanieczyszczenie powietrza

O stanie powietrza atmosferycznego decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji zanieczyszczeń ze wszystkich źródeł, z uwzględnieniem przepływów dalekiego zasięgu oraz przemian fizyczno-chemicznych zachodzących w atmosferze.

Zagrożeniem dla stanu sanitarnego powietrza są w szczególności:

- emisja niska, uzależniona od rodzaju stosowanych paliw do celów grzewczych i niskosprawnych urządzeń grzewczych – proces energetycznego spalania paliw stanowi największe antropogeniczne źródło zanieczyszczenia atmosfery,
- emisja zanieczyszczeń z ciągników i maszyn rolniczych,
- emisja niezorganizowana pyłów np. z dróg gruntowych, placów składowych, terenów pozbawionych roślinności,
- emisja związana z przyspieszoną uprawą szklarniową.
- zanieczyszczenia komunikacyjne pyłowe i gazowe – ich wielkość zależy od natężenia ruchu na drogach różnej kategorii.

Obecnie na ma większych zanieczyszczeń ze źródeł pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zanieczyszczenia komunikacyjne nie odbiegają znacząco od podobnych terenów w innych gminach i na podobnej kategorii dróg. Największe zanieczyszczenia związane są z transportem po drodze

wojewódzkiej 450 łączącej Kalisz przez Ołobok, Wielowieś Klasztorną, Grabów, Wieruszów z Opatowem (emisje pyłowo-gazowe, w tym spaliny). Znacznie jest również obciążona droga powiatowa do Ostrowa Wlkp. Drogi nieutwardzone powodują emisje substancji pyłowych.

Na terenie gminy nie są prowadzone badania stanu powietrza atmosferycznego.

Od roku 2002, na podstawie wyników pomiarów stężeń zanieczyszczeń w powietrzu prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, wykonywane są coroczne oceny jakości powietrza atmosferycznego. Celem ocen jest uzyskanie informacji o działaniach, jakie należy podjąć na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości na dotychczasowym, dobrym poziomie.

Oceny dokonuje się oddzielnie ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin.

W roku 2021 na terenie województwa wielkopolskiego przeprowadzono kolejną roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą roku 2020.

Ocena jakości powietrza została wykonana z uwzględnieniem kryterium ochrony zdrowia oraz kryterium ochrony roślin dla układu stref i zmienionych poziomów substancji.

Zgodnie z ustawą prawo ochrony środowiska strefę stanowi:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa.

Wyróżnia się następujące klasy:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych,
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe,
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Ocena stref w oparciu o kryteria określone dla ochrony roślin - w efekcie oceny przeprowadzonej dla 2020 roku w zakresie dwutlenku siarki i tlenków azotu oraz ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2 (w tych strefach znajduje się gmina Sieroszewice)

Pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:

- dla poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM10, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu wszystkie strefy zaliczona do klasy A (a więc i gminę Sieroszewice)

- dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} dla poziomu dopuszczalnego II fazy – wartości obowiązującej dla roku 2020 – strefy: Aglomeracja Poznańska i miasto Kalisz uzyskały klasę A1, natomiast strefa wielkopolska uzyskała klasę C1 (a więc i gmina Sieroszewice)

- w roku 2020 w strefach: Aglomeracja Poznańska i miasto Kalisz oraz w strefie wielkopolskiej stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu – strefy zaliczono do klasy C (a więc i gminę Sieroszewice)

Dokonując klasyfikacji dodatkowej :

- w przypadku ozonu odnosząc otrzymane wyniki do poziomu długoterminowego wszystkie strefy zaliczono do klasy D2 (a więc i gmina Sieroszewice),

- w przypadku pyłu PM_{2,5} dla poziomu dopuszczalnego I Fazy – wszystkie strefy uzyskały klasę A (a więc i gmina Sieroszewice)

Stężenia pyłu PM₁₀ wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimowego (grzewczego).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Wynik taki nie powinien być utożsamiany ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać np. lokalny problem związany z daną substancją.

Sejmik województwa wielkopolskiego w 2019 r. uchwalił program ochrony powietrza w zakresie ozonu dla strefy wielkopolskiej . Ma on na celu zmniejszenie emisji prekursorów ozonu w samej strefie oraz na terenie miasta Poznania.

Sejmik województwa wielkopolskiego przyjął uchwałą program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej . Jest to program naprawczy mający na celu osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu dla benzo(a)pirenu i pyłu PM₁₀ i PM_{2,5}.

Na obszarze gminy nie funkcjonuje sieć ciepłownicza, dominuje system lokalnych źródeł ciepła ogrzewających obiekty. Do ogrzewania stosuje się zarówno paliwa stałe, płynne, jak i gazowe ze zbiorników w związku z tym, że gmina nie jest zgazyfikowana.

Ogrzewane gazem ze zbiorników są następujące obiekty: Szkoła Podstawowa w Sieroszewicach, Szkoła Podstawowa w Ołoboku, Przedszkole w Westrzy, Przedszkole w Latowicach, Przedszkole w Wielowisi, Sala w Parczewie, Dzienny Dom Senior + Klub seniora w Rososzycy.

Urząd Gminy w Sieroszewicach ogrzewany jest olejem.

2.3.6 Warunki glebowe

Występujące typy i rodzaje gleb związane są z budową geologiczną i geomorfologiczną. Gleby na terenie gminy wytworzyły się z macierzystych utworów czwartorzędowych pokrywających jej obszar, pochodzących z okresu recesji zlodowacenia i późniejszych okresów.

W gminie dominują gleby słabych klas bonitacyjnych, czego potwierdzeniem jest niski wskaźnik bonitacji i przydatności rolniczej gleb wynoszący 49,8 (Warunki przyrodnicze produkcji rolnej w woj. kaliskim, IUNG Puławy 1979).

Wśród gruntów ornych dominują gleby najslabsze (VI kl. bonitacyjnej) zajmujące ok. 50% ich powierzchni, gleby orne słabe (V kl.) zajmują 28%, gleby orne średniej jakości – 9 %.

Powiat/gmina	Klasa bonitacyjna gruntów ornych (%)								
	I	II	III a	III b	IV a	IV b	V	VI	VI RZ
Ostrowski	0	0	4	10	23	10	25	28	0
Sieroszewice	0	0	0	2	13	9	34	40	2

Tab. nr 6. Zestawienie klasyfikacji gleb na terenie powiatu i gminy Sieroszewice

Źródło: Agrochemiczne badania gleb Wielkopolski w latach 2000-2004, WIOŚ, Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Poznaniu

Gmina Sieroszewice charakteryzuje się występowaniem słabych gleb z punktu widzenia ich rolniczej przydatności. Najlepsze gleby klasy IIIa, IIIb brunatne, bielcowe, lokalnie czarne ziemie i mady, utworzone z glin lekkich na glinach średnich, występują w zachodniej części gminy. Ich powierzchnia to niecałe 2% ogólnej powierzchni gminy. Gleby średniej jakości, tych samych typów, ale wykształcone z piasków gliniastych na glinach, klasy IVa i IVb, rozrzucone są po obszarze całej gminy. Zajmują około 22% powierzchni gminy.

Największą powierzchnię wśród gleb gruntów ornych zajmują gleby omówionych wyżej typów oraz gleby murszowe, zaliczone do klas bonitacyjnych V i VI. Wytworzone są one z piasków słabogliniastych i gliniastych lekkich, na przepuszczalnym podłożu. Są one ubogie w próchnicę, okresowo lub stale za suche.

Na terenie gminy aż 76% ogółu gruntów ornych posiada gleby klas V, VI i VIz.

Pod względem przydatności rolniczej zdecydowanie dominują niskie kompleksy: 6 – żytni bardzo słaby – 41% i żytni słaby – 34%. W dolinach rzecznych, na glebach torfowych i murszastych, występują trwale użytki zielone mało przydatne dla rolnictwa. Zaliczone są do użytków zielonych średnich 2z oraz słabych i bardzo słabych 3z. Stosunki wodne właściwe dla użytków zielonych, miejscami nadmiernie uwilgotnione. Niewskazana zmiana użytkowania.

Jednostka	Grunty orne w % powierzchni								
	pszenno bardzo dobry	pszenno dobry	pszenno wadliwy	żytni bardzo dobry	żytni dobry	żytni słaby	żytni bardzo słaby	zbożowo- pastewny mocny	zbożowo- pastewny słaby
Powiat ostrowski	0	8	0	20	16	24	23	2	7
Gmina Sieroszewice	0	1	0	4	14	34	41	1	5

Tab. nr 7. Kompleksy przydatności rolniczej gruntów ornych gminy na tle powiatu ostrowskiego

Źródło: Agrochemiczne badania gleb Wielkopolski w latach 2000-2004, WIOŚ, Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Poznaniu

Z powyższej tabeli wynika, że w gminie Sieroszewice dominują kompleksy gleb żytnie: bardzo słaby, słaby, żytni dobry, które stanowią 89% powierzchni gruntów ornych gminy.

Gleby kompleksów pszennych stanowią tylko 1% powierzchni gruntów ornych, a kompleksy zbożowo-pastewny mocny i zbożowo-pastewny słaby stanowią 6% gruntów ornych gminy.

Pod względem odczynu, wg badań Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, dominują gleby kwaśne i bardzo kwaśne o pH<5,5, które stanowią 97,1,9% użytków rolnych i w 85,6% wymagają wapnowania jako podstawowego zabiegu agrotechnicznego.

2.3.7 Flora i fauna

Gmina Sieroszewice wg podziału J.M. Matuszkiewicza na regiony geobotaniczne leży w Krainie B 4 południow Wielkopolskiej na pograniczu Okręgu Doliny Górnej Prosn i Okręgu Wzgórz Ostrzeszowskich.

Wg podziału Tadeusza Trampler na regiony przyrodniczo-leśne położona jest w Krainie Wielkopolsko-Pomorskiej III 9, w Dzielnicy Kotlin Żmigrodzko- Grabowskich tzw. Lasy Ostrzeszowskie.

Pod względem siedlisk przeważa bór świeży sosnowy, z domieszką brzozy, dębu i świerka. Podszyty nieliczne – jałowiec, dąb, kruszyna. W runie występuje rokit, widłoząb, czernica, wrzos, brusznica, kostrzewa. Na drugim miejscu znajduje się bór mieszany świeży z sosną, brzozą, osiką, jodłą, dębem i świerkiem. Podszyty pojedyncze – kruszyna, jarzębina, bez czerwony i koralowy. W runie występuje rokit, gajnik lśniący, czernica, orlica, poziomka, pszeniec, szczawik. Mniejsze powierzchnie zajmują siedliska boru mieszanego wilgotnego z sosną, świerkiem, brzozą, olchą, w piętrze najwyższym z domieszką dębu, modrzewia i topoli. W podszytach występuje kruszyna, wierzba, jałowiec, jarzębina, w runie natomiast czernica, narecznica, orlica, trzęślica, pszeniec, rokit, szczawik i płonnik.

Niewielkie powierzchnie zajmuje bór wilgotny z sosną jako gatunkiem panującym oraz brzozą, świerkiem i olchą. W podszytach występuje kruszyna, a w runie trzęślica, orlica brusznica. Gatunkiem panującym w lesie mieszanym jest sosna z domieszką dębu, świerka, brzozy, jodły i grabu. Występuje także ols jesionowy z olszą, z domieszką jesionu i świerka z domieszką brzozy.

W południowej części gminy, między wsiami Strzyżew i Namysłaki, znajdują się dwa rezerwaty leśne: „Majówka” i „Niwa”.

W rezerwach i lasach ponadto rosną gatunki roślin takie jak: bagno zwyczajne (częściowa ochrona), buławnik wielokwiatowy (ochrona ścisła – w czerwonej liście roślin i grzybów Polski jest umieszczona jako gatunek bliski zagrożenia; w klasyfikacji IUCN narażony na wyginiecie), bluszcz pospolity, kalina koralowa, widłak jałowcowaty (ochrona częściowa; na polskiej czerwonej liście w kategorii NT bliski zagrożenia), lilia złotogłów (ochrona ścisła), grązel żółty (częściowa ochrona), porzeczka czarna, konwalia majowa, marzanka wonna, wawrzynek wilczełyko (ochrona częściowa), kruszyna pospolita, oraz grzyby: sromotnik bezwstydnny (grzyb), szmaciak gałęzisty (grzyb chroniony).

Na obszarze gminy występują ponadto następujące zbiorowiska roślinne:

- łąki i pastwiska – skupiają się głównie w dolinach cieków i obniżeniach terenowych; nie przedstawiają zbyt dużej wartości gospodarczej, ale pełnią ważne funkcje przyrodnicze i środowiskowe; zajmują około 16,2 % powierzchni gminy,
- roślinność wodna i bagienna – występuje w pobliżu cieków oraz na terenach stale podmokłych (szczególnie ekosystemy zależne od wód – mokradła)
- zarośla – na polanach i zrębach leśnych, na skrajach lasów, w wyrobiskach poeksploatacyjnych,
- zadrzewienia i zakrzewienia – przydrożne, nadwodne, śródpolne, o ogromnym znaczeniu ekologicznym i krajobrazowym,
- roślinność synantropijna (segetalna, ruderalna) – towarzysząca od zawsze człowiekowi – są to przeważnie rośliny jednoroczne, rozmaite chwasty na polach, miedzach, nieużytkach oraz w ogrodach.

Szatę roślinną uzupełniają pola uprawne, sady, ogrody przydomowe, zieleń ozdobna.

Zieleń występuje także na cmentarzach:

czynnych katolickich:

- Rososzyca, dz. nr 131,
- Ołobok, dz. nr 719,
- Ołobok, dz. nr ewid. 562
- Wielowieś, dz. nr 397/4,
- Latowice, dz. nr 737,

nieczynnych ewangelickich:

- Strzyżew, dz. nr 691,
- Ołobok, dz. nr 496.

Lasy, zadrzewienia, ekosystemy polne i łąkowe z zadrzewieniami pełnią istotną rolę ekologiczną i estetyczną w krajobrazie. Umożliwiają rozwój flory i fauny oraz przemieszczanie się różnych gatunków zwierząt. Wpływają pozytywnie na warunki życia ludzi. Zbiorowiska nieleśne są biotopem dla wielu gatunków fauny niewystępującej na terenach leśnych.

Na łąkach, polach i w lasach spotykamy płazy (żaba, ropucha, rzekotka, kumak, traszka), gady (zaskroniec, padalec, żmija zygzakowata, jaszczurka żyworodna, zwinka), ssaki (nornik, mysz, piżmak, bóbr, jeż, gacek, kuna domowa, tchórz, gronostaj, dzik, lis, zając, jelenie, daniele, sarny) oraz ptaki (bociany, łabędzie, gawrony, kruki, wrony, bażanty, kuropatwy, przepiórki, skowronki, sroki, jastrzębie uszaki, puszczyki, słowiki, ortolany, gołębiarze i wiele innych).

Na szczególną uwagę zasługują ptaki. W opracowaniu sporządzonym na zlecenie Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego dla potrzeb Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego p.t. „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” (P. Wylegała, S. Kuźniak, P.T. Dolata) obszar doliny Gniłej Baryczy został określony jako ostoja ptaków o znaczeniu regionalnym. Oznaczony numerem 52, słabo zbadany, tym niemniej stanowi koncentrację gniazd bociana białego i derkacza w dużym zagęszczeniu.

Według materiałów opracowanych dla potrzeb wyznaczenia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Proсны”, jeszcze za czasów województwa kaliskiego na terenie gminy Sieroszewice znajdują się miejsce lęgowe następujących ptaków: białorzytki (*Oenanthe oenanthe*), dziwonii (*Carpodacus erythrinus*), ortolana (*Emberiza hortulana*), kokoszki wodnej (*Gallinua chloropus*), perkozka (*Tachybatus ruficollis*), łabędzia niemego (*Cygnus olor*), krogulca (*Acipiter nisus*), turkawki (*Streptopelia turtur*), kruka (*Corvus corax*), słowika rdzawego (*Luscinia megarhynchos*), czajki (*Vanellus vanellus*), bociana białego (*Ciconia ciconia*), remiza (*Remiz pendulinus*), słowika szarego (*Luscinia luscinia*), kszyka (*Gallinago gallinago*), derkacza (*Crex crex*), pleszki (*Phoenicurus phoenicurus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*).

Na terenie gminy prowadzi się polowania na gatunki łowne zgodnie z przepisami ustawy Prawo łowieckie z dn. 13 października 1995 r. (Dz.U. 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.).

Na terenie gminy obowiązuje, podobnie jak w całym kraju, ochrona gatunkowa roślin zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014 r. poz. 1409) i ochrona gatunkowa grzybów zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014 r. poz. 1408).

Występujące gatunki roślin, grzybów i zwierząt objęte są ochroną gatunkową na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2021, poz. 1098 ze zm.) oraz wymienione w: rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin

(Dz.U. z 2014 r., poz. 1409), *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz.U. z 2014 r., poz. 1408) oraz *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz.U. z 2016 r., poz. 2183).

2.3.8 Zagrożenia przyrodnicze

Do podstawowych zagrożeń przyrodniczych w warunkach Polski należy zaliczyć zagrożenia powodziowe, ruchy masowe (zagrożenia morfologiczne) i ekstremalne stany pogodowe.

Zagrożenia powodzią

Na podstawie pisma PGW Wody Polskie Poznań i map zagrożenia powodziowego, zawierających między innymi granice zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$ (tj. średnio raz na 100 lat) oraz $p=10\%$ (tj. średnio raz na 10 lat) ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit.a) Prawa wodnego, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi $p=1\%$,
- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit. b) Prawa wodnego tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi $p=10\%$,

Ponadto, na podstawie ww. pisma i map zagrożenia powodziowego ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi $p=0,2\%$ oraz poza obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z treścią art. 77 ust.1 pkt 3) lit a) oraz b) Prawa wodnego, zakazuje się m. in. gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji mogących zanieczyścić wody, jak również lokalizacji nowych cmentarzy.

Zagrożenia ruchami masowymi

Zagrożenie ruchami masowymi uzależnione jest od:

- morfologii terenu (m.in. spadki i wysokości względne),
- przypowierzchniowej budowy geologicznej,
- pokrycia terenu roślinnością,
- zabezpieczenia technicznego stoków.

W przypadku terenów o naturalnych predyspozycjach do powstawania ruchów masowych ingerencja człowieka może doprowadzić do zachwiania stabilności stanu i wyzwolenia procesów morfodynamicznych.

Słabe ruchy masowe (tzw. soliflukcja czyli proces spęływania pokrywy zwietrzelinowej nasiąkniętej wodą) mogą pojawić się już przy kącie nachylenia $2 - 7^\circ$, przy $7 - 15^\circ$ może pojawić się silne spęływanie i soliflukcja oraz osuwanie. Silne osuwanie gruntu możliwe jest przy kącie nachylenia terenu $15 - 35^\circ$. Powyżej 35° występuje zjawisko odpadania i obrywania się mas ziemnych, skalnych i zwietrzelin (wg Krygowskiego 1978 r.)

Na obszarze gminy Sieroszewice występuje zagrożenie procesami osuwania się mas ziemnych. Na terenie gminy istnieje 5 osuwisk (nieaktywnych) oraz 7 terenów zagrożonych ruchami mas ziemnych.

Osuwiska nieaktywne (lub nieaktywne fragmenty osuwisk) obejmują tereny objęte ruchami koluwiów przed ponad 50 laty. Nie oznacza to jednak, że tereny te nie podlegają procesom przemieszczania koluwiów, czego dowodnym przykładem są obserwacje z roku 2010 (np. Łazki - gm. Czernichów, woj. śląskie; Piaski Drużków - gm. Czchów; Szczepanowice - gm. Pleśna, woj. małopolskie). Nie można traktować też, jako zupełnie nieaktywnego (zamarłego) fragmentu osuwiska, który znajduje się ponad lub poniżej strefy aktywnej lub okresowo aktywnej. Sugeruje się, aby na osuwiskach nieaktywnych ograniczać budownictwo (zwłaszcza wielokubaturowe, ciężkie), a ewentualnie planowane inne obiekty posiadały wykonaną wcześniej dokumentację geologiczno-inżynierską określającą warunki podłoża w kontekście ewentualnego ruchu koluwiów.

Na terenach zagrożonych ruchami masowymi budownictwo może być dopuszczone, ale po wykonaniu wcześniejszego rozpoznania geotechnicznego, a nawet geologiczno-inżynierskiego, określającego warunki podłoża w kontekście ewentualnego powstania osuwisk, stateczności stoków/zboczy. Rozpoznanie to powinno zakończyć się opracowaniem stosownej dokumentacji w formie pisemnej i powinno zawierać wnioski odnośnie zaniechania budownictwa na danym terenie, bądź jego dopuszczenia po spełnieniu odpowiednich zaleceń. Trzeba pamiętać o właściwym zakwalifikowaniu takich obszarów do badań, zgodnie z Rozp. Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2012 r., poz. 463). Tereny zagrożone ruchami masowymi z zasady powinny być użytkowane ekstensywnie.

Zjawisko osuwania się mas ziemnych może wystąpić także na terenach eksploatacyjnych przy niewłaściwie prowadzonym wydobywaniu.

Zagrożenia pogodowe

Ekstremalne stany pogodowe stanowią powszechne zagrożenie w naszym kraju. Są to bardzo silne wichury, długotrwałe, intensywne opady deszczu i śniegu, gwałtowne lokalne wyładowania atmosferyczne, silne gradobicia, nagle ocieplenia klimatyczne, gwałtowne spadki temperatur, które często powodują ogromne straty.

Wymagają zabiegów organizacyjnych i przeznaczenia dużych środków finansowych na likwidację skutków żywiołowych.

2.3.9 Stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Rolnicza przestrzeń produkcyjna

W ogólnej powierzchni gminy użytki rolne zajmują 64%. W rolnictwie dominują indywidualne gospodarstwa rolne. Są to przede wszystkim małoobszarowe gospodarstwa. Struktura gatunkowa upraw wynika ze słabej jakości gleb. W produkcji rolnej dominują uprawy o niewielkich wymaganiach glebowo-wodnych, takich jak mieszanki zbożów. Ponadto duża ilość użytków rolnych przeznaczona jest na trwałe użytki zielone. Na rodzaj upraw wpływa również produkcja zwierzęca, bowiem część uzyskanych plonów wykorzystywana jest jako pasze.

Zgodnie z danymi Powszechnego Spisu Rolnego (2010 r.) średnia powierzchnia gospodarstwa rolnego w gminie wynosi 9,52 ha. W ramach Powszechnego Spisu Rolnego (2010 r.) zarejestrowano 1001 gospodarstw. Poniższa tabela przedstawia strukturę gospodarstw rolnych wg. grup obszarowych użytków rolnych.

Wielkość gospodarstw (powierzchnia)	Liczba gospodarstw
do 1 ha	18
od 1 ha do 5 ha	439
od 5 ha do 10 ha	253

od 10 ha do 15 ha	159
15 ha i więcej	132
Ogółem	1001

Tab. nr 8. Struktura gospodarstw rolnych wg. grup obszarowych użytków rolnych
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, Powszechny Spis Rolny (2010 r.)

Ogółem powierzchnia upraw wynosi 6 630 ha. Poniższa tabela przedstawia strukturę upraw w gminie Sieroszewice.

L.p.	Rodzaj uprawy	Powierzchnia [ha]
1.	zboża razem	5 683,42
2.	zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi	5 533,27
3.	pszenica ozima	459,42
4.	pszenica jara	65,37
5.	żyto	1 626,60
6.	jęczmień ozimy	288,10
7.	jęczmień jary	265,31
8.	owies	279,55
9.	pszenżyto ozime	1 060,93
10.	pszenżyto jare	154,29
11.	mieszanki zbożowe ozime	115,01
12.	mieszanki zbożowe jare	1 218,69
13.	kukurydza na ziarno	150,01
14.	ziemniaki	348,63
15.	uprawy przemysłowe	104,92
16.	buraki cukrowe	0,00
17.	rzepak i rzepik razem	104,72
18.	strączkowe jadalne na ziarno razem	0,00
19.	warzywa gruntowe	43,49

Tab. nr 9. Struktura upraw
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, Powszechny Spis Rolny (2010 r.)

Poniższa tabela przedstawia strukturę hodowli zwierząt z wyszczególnieniem typu zwierząt gospodarskich.

Hodowla	Liczba sztuk
bydło razem	6 358
bydło krowy	1 886
trzoda chlewna razem	23 134
trzoda chlewna lochy	2 286
konie	71
drób ogółem razem	262 908
drób ogółem drób kurzy	167 758

Tab. nr 10. Struktura hodowli zwierząt

Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, Powszechny Spis Rolny (2010 r.)

Leśna przestrzeń produkcyjna

Gmina Sieroszewice należy do gmin o dużej lesistości. Grunty leśne zajmują 5040,4 ha, w tym lasy 4931,9 ha, z tego w administracji Lasów Państwowych znajduje się 4249,2 ha. Lasy prywatne zajmują 768,4 ha. Lesistość gminy wynosi 30,2% jej powierzchni. Jest to wskaźnik dość wysoki w porównaniu ze wskaźnikiem dla powiatu ostrowskiego wynoszącym 28,2% i wskaźnikiem dla województwa wielkopolskiego wynoszącym 25,8%.

2.3.10 Wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

Na terenie gminy Sieroszewice występują obszary i obiekty przyrodnicze prawnie chronione, wyznaczone na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2021, poz. 1098 ze zm.).

- Rezerwat przyrody „Majówka” - leśny,
- Rezerwat przyrody „Niwa” - leśny,
- Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Prosný”,
- Pomniki przyrody,
- Parki podworskie.

Rezerwat przyrody „Majówka”

Rezerwat został utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15.09.1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1958 r. Nr 73, poz. 430) . Jako datę uznania za rezerwat przyjmuje się 30.09.1958 r. wg RDOŚ. Rezerwat ma powierzchnię 8,04 ha. Jest to rezerwat leśny, typ florystyczny. Rezerwat przyrody „Majówka” funkcjonuje na podstawie zarządzenia Nr 22/11 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Majówka” (Dz. Urz. Woj. Wiel. nr 214, poz. 3330, zm.: z 2017 poz. 4750). Celem

utworzenia rezerwatu jest zachowanie i utrzymanie populacji jodły (*Abies*) i świerka (*Picea*) na granicy ich naturalnego zasięgu.

W podszyciu występują: kruszyna pospolita, szakłak pospolity, trzmielina europejska, kalina koralowa i dość liczny bluszcz pospolity.

Wokół rezerwatu wyznaczono otulinę o powierzchni 1,09 ha.

Na terenie rezerwatu obowiązują zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 pkt 1-27 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Dla rezerwatu został ustanowiony plan ochrony Rozporządzeniem Nr 224/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 21.12.2006 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2006 r. Nr 215, poz. 5427). W planie ochrony zidentyfikowano następujące zagrożenia:

- nadmierny rozwój krzewów jeżyn i malin oraz traw,
- zgrzyzanie i spalowanie młodego pokolenia jodły przez zwierzynę płową,
- zagrożenia antropogeniczne (wydeptywanie, pozyskiwanie drzewek stroiszu, zbiór ziół i innych roślin).

W § 6 ww. rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego wprowadzono ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planu zagospodarowania przestrzennego województwa dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:

- utrzymanie w sąsiedztwie rezerwatu dotychczasowych stosunków wodnych, w tym gospodarowanie wodami na dotychczasowym poziomie,
- prowadzenie gospodarki rolnej i leśnej w sposób nie zagrażający celowi ochrony przyrody,
- w sąsiedztwie rezerwatu nie zmieniać kategorii użytkowania gruntu z wyjątkiem zmiany na las.

Rezerwat przyrody „Niwa”

Rezerwat został utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28.01.1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1959 r. Nr 25, poz. 118). Jako datę uznania za rezerwat przyjmuje się 26.03.1959 r. wg RDOŚ. Rezerwat ma powierzchnię 16,52 ha. Jest to rezerwat leśny, typ fitocenotyczny. Celem utworzenia rezerwatu jest ochrona spontanicznych procesów ekologicznych przebiegających w ekosystemach leśnych. Jest to fragment boru mieszanego i lasu liściastego z udziałem świerka (*Picea excelsa*) na północnej granicy jego zasięgu. Występuje tu typowe runo roślin wczesnowiosennych: przylaszczka, zawilec gajowy, gajowiec żółty i wiele innych.

Rezerwat przyrody „Niwa” funkcjonuje na podstawie zarządzenia Nr 22/11 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 6 czerwca 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Niwa” (Dz. Urz. Woj. Wiel. poz. 4797). Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest ochrona spontanicznych procesów ekologicznych przebiegających w ekosystemach leśnych.

Na terenie rezerwatu obowiązują zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 pkt 1-27 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Dla rezerwatu został ustanowiony plan ochrony Rozporządzeniem Nr 26/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 23.10 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 192, poz. 3189). W planie ochrony zidentyfikowano następujące zagrożenia wewnętrzne:

- ustępowanie świerka z drzewostanów,
- synantropizacja szaty roślinnej,
- gatunki geograficznie obce,
- mała ilość mikrosiedlisk dla roślin zarodnikowych,
- penetracja ekosystemów leśnych przez zbieraczy grzybów

oraz zagrożenie zewnętrzne:

- odwodnienie terenu.

W § 7 ww. rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego wprowadzono ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice, planu zagospodarowania przestrzennego województwa dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:

- utrzymanie korytarza ekologicznego wzdłuż Gnilej Baryczy do granicy rezerwatu bez prawa jego zabudowy,
- utrzymanie granic istniejącego terenu przemysłowo-składowego w Namysłakach,
- pozostawienie terenów rolnych przylegających od wschodu do rezerwatu dla celów produkcji rolnej z prawem realizacji zabudowy zagrodowej,
- wykluczenie działań w granicach zlewni zasilającej ciek w rezerwacie powodujących zmianę stosunków wodnych na jego terenie,
- opracowanie i wdrożenie programu tzw. „małej retencji” dla gminy Sieroszewice.

Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Proсны”

Ustalony został Rozporządzeniem Wojewody Kaliskiego nr 65 z dnia 20 grudnia 1996 r. Celem jego utworzenia jest ochrona bogatych w swej różnorodności środowisk roślinnych, w tym gatunków roślin chronionych, licznie występujących ptaków chronionych, zasobów wód powierzchniowych i podziemnych oraz licznych rezerwatów przyrody, a ponadto zachowanie walorów historyczno-kulturowych i turystyczno-krajobrazowych. Obszar ten obejmuje dużą część terenu gminy. Powierzchnia obszaru to 10 602,4 ha, z tego na terenie gminy Sieroszewice 3 381,3 ha.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 24 czerwca 2019 r. podjął uchwałę Nr IX/164/19 w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Proсны na terenie województwa wielkopolskiego.

W uchwale tej zawarto ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów:

- prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej i leśnej,
- utrzymanie poziomu wód gruntowych i powierzchniowych zapewniającego dobry stan siedlisk wilgotnych i podmokłych,
- zalesienie gruntów porolnych i nieużytków z wyłączeniem łąk, muraw i terenów, na których występują cenne siedliska przyrodnicze oraz chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

Na terenie Obszaru wprowadza się następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w ustawie Prawo wodne
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

W §5 uchwały Nr IX/164/19 w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Proсны na terenie województwa wielkopolskiego wprowadzono także odstępstwa od zakazów, tj.:

- ust. 2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;
- ust. 3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy ustaleń studiów
- uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin
- obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały
- ust. 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy:
 - 1) samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713) na gruntach rolnych,
 - 2) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,

3) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.

- ust. 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczy:
 - 1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
 - 2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej,
 - 3) budowy obiektów służących turystyce wodnej.

Ponadto odstępstwa od zakazów obowiązujących na terenie obszaru chronionego krajobrazu wynikają także z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 24 ust. 2 zakazy nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego;
- 4) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

Na podstawie art. 24 ust. 3 zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Pomniki przyrody

Na obszarze Gminy Sieroszewice pomniki przyrody to piękne aleje przydrożne: lipowa w Sieroszewicach, brzozowa w Masanowie, dębowa w Raduchowie.

L.p.	Miejscowość	Opis obiektu		
		Rodzaj i wiek	Obwód [cm]	Wysokość [m]
1.	Rososzycza (park)	Dąb szypułkowy Quercus robur	597	23
2.	Rososzycza (park)	Dąb szypułkowy Quercus robur	506	22
3.	Rososzycza (park)	Dąb szypułkowy Quercus robur	399	21
4.	Psary (przy PGR) – rośnię na polu - uschnięty	Dąb szypułkowy Quercus robur	-	17

L.p.	Miejscowość	Opis obiektu		
		Rodzaj i wiek	Obwód [cm]	Wysokość [m]
5.	Kania (rośnie przy drodze oddziałowej prowadzącej do b. gajówki w Namysłakach)	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	-	20
6.	Sieroszewice	Aleja lipowa	-	-
7.	Masanów	Aleja brzoźowa	-	-
8.	Raduchów	Aleja dębowa	-	-

Tab. nr 11. Pomniki przyrody wyznaczone na terenie gminy Sieroszewice
Źródło: RDOŚ, Urząd Gminy w Sieroszewicach

Parki podworskie

Parki zlokalizowane są w następujących miejscowościach:

- Parczew (powierzchnia 5,79),
- Psary (powierzchnia 4,36 ha),
- Rososzyca (powierzchnia 5,63 ha),
- Sieroszewice (powierzchnia 1,8 ha),
- Strzyżew (pozostałości parku).

Z powyższych parków w dobrym stanie są parki w Parczewie, Psarach i Rososzycy.

Korytarze ekologiczne

Na terenie gminy Sieroszewice i poza gminą znajduje się szereg obszarów chronionych. Dodatkowo na tym obszarze bardzo dużą powierzchnię zajmują tereny leśne jak i wykorzystywane na potrzeby rolnictwa. Wszystko to sprawia, że gmina ma nie tylko wyjątkowe walory przyrodnicze, ale też praktycznie cała jej powierzchnia wchodzi w skład krajowej sieci korytarzy ekologicznych. Jedynie niewielkie jej fragmenty nie wchodzi w skład sieci korytarzy ekologicznych.

Według mapy korytarzy ekologicznych opracowanej przez Zakład Badania Ssaków PAN w Białowieży (ob. Instytut Biologii Ssaków) na terenie gminy wyróżnić można:

- Korytarz ekologiczny „Dolina Baryczy-północ” kPdC-8A (I etap -mapa opracowana w 2005 r.),
- Korytarz ekologiczny „Wzniesienia południowej Wielkopolski” kPdC-16B (II etap-mapą opracowaną w 2015 r.) – obejmuje północną część gminy,
- Korytarz ekologiczny „Lasy kaliskie i sieradzkie” kPdC-16A (II etap-mapą opracowaną w 2015 r.) – obejmuje południową część gminy.

Korytarze te są istotne dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej. Korytarze utworzono w celu przeciwdziałania izolacji obszarów przyrodniczo cennych, umożliwiające migracje zwierząt w obszarach sieci Natura 2000, jak i innych terenach o dużej wartości przyrodniczej.

Utrudnienia antropogeniczne dla migracji zwierząt stanowią ciągi komunikacyjne, zwłaszcza droga wojewódzka nr 450.

W otoczeniu gminy Sieroszewice znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

- Rezerwat Olbina (gm. Brzeziny) – odległość gminy 5,8 km,

- Rezerwat Brzeziny (gm. Brzeziny) – odległość 5,9 km,
- Rezerwat Wydymacz (gm. Przygodzice) – odległość 8,7 km,
- Park krajobrazowy „Dolina Baryczy” – odległość 7,8 km,
- Brąszewicki obszar chronionego krajobrazu – odległość 12,3 km
- Obszar chronionego krajobrazu „Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowska” przylega do zachodniej granicy gminy Sieroszewice,
- Obszar Natura 2000 OSO „Dolina Baryczy” PLB 020001 – odległość 7,8 km
- Obszar Natura 2000 SOO „Ostoja nad Baryczą” PLH020041 – odległość 7,8 km.

2.3.11 Stan klimatu akustycznego

Klimat akustyczny jest jednym z najistotniejszych czynników określających jakość środowiska przyrodniczego bezpośrednio odczuwalnym przez człowieka.

Klimat akustyczny kształtują takie typy źródeł hałasu jak: komunikacyjne, przemysłowe i komunalne.

Na terenie gminy brak jest zakładów, które stale generowałyby znaczne uciążliwości akustyczne. Hałas komunalny nie jest zbyt uciążliwy. Jest on związany z bytowaniem ludzi na terenach zurbanizowanych.

Na terenie gminy znajdują się elektrownie wiatrowe w Rososzycy, Masanowie (2 wiatraki), Westrzy i Biernacicach. Strefa bezpośredniego oddziaływania tych elektrowni wyznaczona na podstawie wydanych decyzji o warunkach zabudowy i pozwoleń na budowę odpowiada zasięgowi o określonym poziomie hałasu tzn. izolinii o wartości 45dB, co wykazano w dalszej części prognozy i na terenach mieszkaniowych nie dochodzi do przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu.

Klimat akustyczny determinowany jest przede wszystkim funkcjonowaniem systemu komunikacyjnego, który jest głównym generatorem hałasu. Zależy on od natężenia ruchu na drogach oraz od udziału pojazdów ciężkich w ogólnej liczbie pojazdów.

Główne uciążliwości w tym zakresie związane są z występowaniem ciągów komunikacyjnych. Biorąc pod uwagę, że hałas drogowy jest postrzegany jako bardziej uciążliwy niż hałas kolejowy, główny problem z tym oddziaływaniem związany jest przebiegiem drogi wojewódzkiej nr 450 łączącą Kalisz przez Ołobok, Wielowieś Klasztorną, Grabów, Wieruszów z Opatowem.

Wg Generalnego pomiaru ruchu na drogach wojewódzkich w 2020/21 roku średni dobowy ruch roczny na drodze nr 450 przedstawiał się następująco:

pojazdy samochodowe ogółem	motocykle	samochody osobowe mikrobusy	lekkie samochody ciężarowe	samochody ciężarowe		autobusy	ciągniki rolnicze
				bez przyczep	z przyczepami		
odcinek Kalisz (granica miasta) – Grabów n/Prosna							
4351	24	3502	646	78	55	21	25
w %							
100	0,5	80,5	14,8	1,8	1,3	0,5	0,6

Tab. nr 12. Średni dobowy ruch roczny na drodze wojewódzkiej nr 450

Z tabeli tej wynika, że po drodze wojewódzkiej nr 450 na odcinku Kalisz – Grabów n/Prosna poruszało się najwięcej samochodów osobowych i mikrobusów, bo aż 80,5%, lekkie samochody

ciężarowe, samochody ciężarowe bez przyczep i z przyczepami stanowiły 17,9% ogólnej liczby pojazdów.

Natężenie ruchu na drodze wojewódzkiej nr 450 specjalnie nie odbiega od średniego dobowego ruchu rocznego na drogach wojewódzkich w kraju wynoszącym 4231 poj./dobę i województwie wielkopolskim 4920 poj./dobę. Tym samym oddziaływania akustyczne są znacznie mniej uciążliwe i droga ta nie kwalifikuje się do wykonywania map akustycznych. Nie wyklucza to jednak możliwości występowania przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (w szczególności dla pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej bardzo blisko drogi) lub też postrzegania hałasu od poruszających się drogą pojazdów jako uciążliwości.

2.4 Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na terenie Gminy Sieroszewice znajduje się wiele obiektów zabytkowych, m.in.: pałace, kościoły, dworki, cmentarze i pojedyncze budownictwo ludowe. Wynika to z położenia gminy w południowej części Wielkopolski i powiązaniem tego regionu z innymi krainami.

Do rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wpisane zostały następujące obiekty:

Ołobok

- zespół klasztorny cysterek, nr rej: AK-I-11a/110 z 21.12.1932 oraz 114/A z 1.06.1968:
 - kościół pw. Św. Jana Ewangelisty, XV/XVII, 1695, 1780, nr rej.: 524 z 31.12.1990,
 - klasztor, XV/XVII, 1695, 1882,
 - dzwonnica, drewn., XVIII ,
 - organistówka, szach., XIX ,
 - brama i mur kościelny, XVIII.
- kościół cmentarny pw. Św. Jana Chrzciciela, drewn., XVI, nr rej.: 438 z 24.03.1982,
- młyn wodny, poł. XIX, nr rej.: 911/A z 20.02.1970.

Parczew

- dwór, 2 poł. XIX, nr rej.: 722/A z 18.12.1995.

Psary

- zespół pałacowy, 1910:
 - pałac, nr rej.: 672/A z 10.05.1993,
 - park.

Rososzycza

- Kościół par. pw. Św. Marka, 1818, nr rej.: 115/A z 1.06.1968,
- Zespół pałacowy, 1875, nr rej.: 1413/A z 1.03.1973:
 - pałac,
 - park.

Strzyżew

- Kościół ewangelicki, ob. polsko-katolicki fil. Pw. MB Królowej polski, ul. Kościelna 3, 1865, nr rej.: 1058/Wlkp/A z 11.06.2018,
- Cmentarz kościelny (otoczenie), nr rej.: j.w.

Zabytki wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

L.p.	Miejscowość	Adres	Obiekt	Czas powstania
1.	Parczew ob. Westrza	Westrza 10	ośmiorak, ob. bud. mieszk. w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
2.	Parczew ob. Westrza	Westrza 9	czworak, ob. bud. mieszk. w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
3.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	obora, ob. magazyny w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
4.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	Stodoła, ob. bud. gosp. w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	pocz. XX w.
5.	Parczew	Parczew 117	dom nr 117	1934 r.
6.	Parczew	Parczew 94	dom nr 94	1926 r.
7.	Parczew	Parczew 93	dom nr 93	ok. 1910 r.
8.	Parczew	Parczew 13	dom nr 13	1931 r.
9.	Parczew	Parczew 11	dom nr 11	1931 r.
10.	Parczew	Parczew 74	karczma, ob. dom nr 74	ok. poł. XIX w.
11.	Parczew	Przy domu nr 17	kapliczka przydrożna	1945 r.
12.	Parczew	Parczew 89	szkoła, ob. dom nr 89	ok. 1910 r.
13.	Ołobok	Zamkowa 52	karczma, ob. dom	4 ćw. XIX w.
14.	Ołobok	Słomkarska 1	chałupa	XVIII/XIX w.
15.	Ołobok	Kościelna 41	młyn	I. 20 XX w.
16.	Ołobok	Kościelna 40	dom	4 ćw. XIX w.
17.	Ołobok	Kościelna 25	dom	1880 r.
18.	Ołobok	Kościelna 18	dom	ok. 1930 r.
19.	Ołobok	Kościelna 17	dom	1893 r.
20.	Ołobok	Kościelna 1	dom	4 ćw. XIX w.
21.	Ołobok	Kościelna 26	szkoła, ob. bud. mieszkalno-handlowy	ok. 1890 r.
22.	Ołobok	Kościelna 16	szkoła, ob. Muzeum Ziemi Ołobockiej	1886 r.
23.	Ołobok	Ołobok	cmentarz parafialny	ok. 1930 r.
24.	Ołobok	Pawła Brylińskiego 1	olejarnia – młyn wodny	1 poł. XIX w.,
25.	Ołobok	Kościelna	kapliczka przydrożna	1910 r.
26.	Ołobok	Kościelna	grobowiec ks. Teodora Wende	1928 r.
27.	Ołobok	Kościelna	cmentarz przykościelny	XVI w.
28.	Ołobok	Kościelna	brama cmentarna i mur ogrodzeniowy	2 poł. XIX w.
29.	Ołobok	Kościelna	kościół rzymsko-katolicki cmentarny pw. św. Jana Chrzciciela, ob. filialny	1 ćw. XVI w.
30.	Ołobok	Kościelna 42	plebania zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	4 ćw. XIX w.
31.	Ołobok	Kościelna 42	brama i mur ogrodzeniowy zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	XVIII w.
32.	Ołobok	Kościelna 42	organistówka zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	1 poł. XIX w.
33.	Ołobok	Kościelna 42	dzwonnica zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	XVIII w.
34.	Ołobok	Kościelna 42	pozostałości klasztoru cystersek zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św.	XV w.

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
część I – UWARUNKOWANIA

L.p.	Miejscowość	Adres	Obiekt	Czas powstania
			Jana Ewangelisty	
35.	Ołobok	Kościelna 42	kościół rzym.-kat. pocysterski pw. św. Jana Ewangelisty, ob. parafialny	przełom XV i XVI w. przebud. w końcu XVII w.
36.	Namysłaki	Namysłaki 7-8	dom pracowników folwarcznych w zespole parkowo-folwarcznym	ok. 1910 r.
37.	Namysłaki	Namysłaki 10/1-2	czworak, ob. bud. mieszkalny w zespole parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
38.	Namysłaki	Namysłaki 13	spichlerz, ob. magazyn w zespole parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
39.	Namysłaki	Namysłaki 13	dom dzierżawcy, ob. dom w zespole parkowo-folwarcznym	ok. 1890 r.
40.	Masanów	Lipowa 40	szkoła	ok. 1910 r.
41.	Masanów	Masanów	kapliczka przydrożna	1876 r.
42.	Łatowice	Zielona 19	dom	ok. 1910 r.
43.	Łatowice	Środkowa 26	dom	1900 r.
44.	Łatowice	Środkowa 22	dom	ok. 1900 r.
45.	Łatowice	Środkowa 13	dom	ok. 1900 r.
46.	Łatowice	Południowa 18	dom	ok. 1900 r.
47.	Łatowice	Środkowa 49	budynek gospodarczy w zespole budowlanym dawnego klubu gminnego	1881 r.
48.	Łatowice	Środkowa 49	klub gminny, ob. w części dom w zespole budowlanym dawnego klubu gminnego	ok. 1906 r.
49.	Łatowice	Środkowa 47	szkoła, ob. budynek mieszkalny	ok. 1920 r.
50.	Łatowice	Środkowa 46	szkoła, ob. świetlica środowiskowa	ok. 1900 r.
51.	Łatowice	Środkowa 50	pastorówka, ob. przedszkole	ok. 1880 r.
52.	Łatowice	Środkowa 51	zbór ewangelicki, ob. kościół rzym.-kat. parafii pw. Matki Boskiej Częstochowskiej	ok. 1880 r.
53.	Kęszyce	Kęszyce 9	dom nr 9	ok. 1890 r.
54.	Kęszyce	Kęszyce 6	dom nr 6	ok. 1880 r.
55.	Kania	Kania 10	posterunek celny, ob. dom nr 10	ok. 1910 r.
56.	Kania	Kania	krzyż przydrożny	1859 r.
57.	Bilczew	Bilczew 13	ośmiorak, ob. bud. mieszkalny	I. 80-te XIX w.
58.	Bilczew	Bilczew 7	obora, ob. bud. gospodarczy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	1 ćw. XX w.
59.	Bilczew	Bilczew 7	spichlerz, ob. bud. gospodarczy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	1 ćw. XX w.
60.	Biernacice	Biernacice 20	dom nr 20	ok. 1900 r.
61.	Biernacice	Biernacice 19	dom nr 19	1 ćw. XX w.
62.	Biernacice	Biernacice 1	szkoła, ob. dom nr 1	ok. 1900 r.
63.	Bibianki	Bibianki 14	dom nr 14	4 ćw. XIX w.
64.	Parczew Ob. Westrza	Westrza 4	brama wjazdowa do parku w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	3 ćw. XIX w.
65.	Bilczew	Bilczew 7	park dworski	1 ćw. XX w.
66.	Bilczew	Bilczew 7	dwór, ob. leśniczówka	1935 r.
67.	Parczew ob. Westrza	Westrza 4	dwór, ob. szkoła	I. 80-te XIX w.

L.p.	Miejscowość	Adres	Obiekt	Czas powstania
68.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	spichlerz, w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
69.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	kuźnia, ob. bud. gospodarczy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
70.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	gorzelnia, ob. bud. produkcyjno-biurowy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	1893 r.
71.	Parczew ob. Westrza	Westrza 4	park dworski	3 ćw. XIX w.
72.	Namysłaki	Namysłaki	dworzec kolejowy, ob. budynek mieszkalny	ok. 1909 r.

Tab. nr 13. Gminna ewidencja zabytków
 Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

W stosunku do zespołu kościoła parafialnego p.w.św. Jana Ewangelisty w Ołoboku oraz klasztoru wraz z dzwonnica, murem z bramą kościelną oraz organistówką należy wyznaczyć strefę ochrony konserwatorskiej mającej na celu ochronę osi kompozycyjnych zespołu zapewniających konieczne do zachowania przedpola widokowe, które zapewnią właściwe wyeksponowanie wartości zabytkowych obiektów.

W stosunku do kościoła filialnego (cmentarnego) p.w.św. Jana Chrzciciela w Ołoboku oraz klasztoru wraz z dzwonnica, murem z bramą kościelną oraz organistówką należy wyznaczyć strefę ochrony konserwatorskiej mającej na celu ochronę osi kompozycyjnych zespołu zapewniających konieczne do zachowania przedpola widokowe, które zapewnią właściwe wyeksponowanie wartości zabytkowego obiektu.

Wg gminnej ewidencji zabytków na terenie gminy Sieroszewice znajduje się dużo stanowisk archeologicznych (437). Do rejestru zabytków archeologicznych została wpisana osada (kultura prapolska) – nr rej. A474, 09.05.1985 r. i grodzisko (kultura polska) – nr rej. 351/Wlkp/C, 22.08.2008 r.

Gmina Sieroszewice charakteryzuje się dużymi walorami krajobrazowymi. Wpływa na to stosunkowo urozmaicona rzeźba, gdyż z jednej strony występują obszary płaskie a z drugiej strony wyniesione tereny. Elementem urozmaicającym krajobraz są wydmy porośnięte lasami. Ponadto na kształt krajobrazu wpływa duża lesistość gminy, liczne ciek wodne, występowanie rezerwatów przyrody, a także duża powierzchnia łąk i pastwisk jak i walory w zakresie świata zwierzęcego, a w szczególności awifauny. Elementem podnoszącym walory krajobrazowe są występujące obiekty zabytkowe.

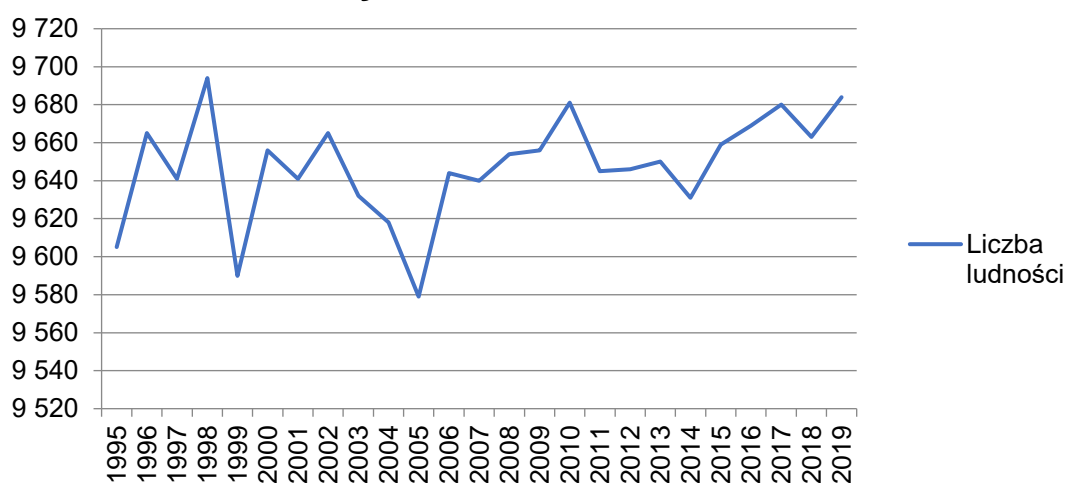
Walory krajobrazowe są w niektórych miejscach zaburzone przez prowadzoną lub zakończoną eksploatacją powierzchniową kruszywa. W krajobrazie zaznaczają się formy wklęsłe – wyrobiska i formy wypukłe – zwałowiska. Po zakończeniu eksploatacji tereny te będą wymagały rekultywacji

2.5 Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia, oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem

2.5.1 Demografia

Obszar gminy zamieszkuje 9 684 ludzi (Bank Danych Lokalnych – 2019 r.), co stanowi ok. 6% ludności powiatu ostrowskiego i ok. 0,27% ludności województwa wielkopolskiego. Gęstość zaludnienia wynosi ok. 59 mieszkańców/km². W przedziale czasowym lat 1995 – 2019 liczba mieszkańców wzrosła o 79 co pokazuje poniższy wykres.

Zmiana liczby ludności w latach 1995-2019

Ryc. 7. Liczba ludności w latach 2014-2018

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Poniższa tabela przedstawia urodzenia żywe, zgony oraz przyrost naturalny w przeliczeniu na 1000 ludności. Liczba urodzeń żywych zamyka się w przedziale o 9,54 do 12,9. Od roku 2016 odnotowuje się wzrost urodzeń – wartości powyżej 12. Najniższy przyrost naturalny (-2,48) zarejestrowano w roku 2005, natomiast najwyższy (3,61) w roku 2016. Od roku 2016 mamy do czynienia z dodatnim przyrostem naturalnym.

Urodzenia żywe, zgony i przyrost naturalny na 1000 ludności (2002-2019)			
Rok	Urodzenia żywe	Zgony	Przyrost naturalny
2002	12,38	10,52	1,86
2003	9,90	10,83	-0,93
2004	10,64	11,98	-1,34
2005	11,17	13,66	-2,48
2006	11,75	8,25	3,51
2007	10,20	8,75	1,44

2008	11,51	9,46	2,06
2009	11,47	10,55	0,92
2010	9,47	9,98	-0,51
2011	10,44	11,27	-0,83
2012	10,07	10,69	-0,62
2013	12,64	12,33	0,31
2014	9,54	10,27	-0,73
2015	11,12	11,64	-0,52
2016	12,90	9,29	3,61
2017	12,71	10,33	2,38
2018	12,73	12,42	0,31
2019	12,19	9,50	2,69

Tab. nr 14. Przyrost naturalny w latach 2015-2017
 Źródło: GUS Bank Danych Lokalnych

2.5.2 Edukacja, opieka społeczna i zdrowotna

W oświacie na terenie gminy działa:

- 4 przedszkola w: Wielowsi, Psarach, Latowicach, Westrzy,
- 8 szkół podstawowych w:
 - Masanowie,
 - Parczewie,
 - Ołoboku,
 - Rososzycy,
 - Strzyżewie,
 - Zamościu,
 - Sieroszewicach,
 - Wielowsi.

Gmina zapewnia dostęp do podstawowych usług zdrowotnych. W Sieroszewicach działa Niepubliczny Zakłady Opieki Zdrowotne oraz 2 apteki. Na terenie gminy działa również Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Poniższa tabela przedstawia liczbę osób korzystających ze świadczeń środowiskowej pomocy społecznej w latach 2014-2018. Tendencja jest malejąca.

Osoby korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej										
Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
osoba	1 467	925	856	737	739	608	598	475	310	433

Tab. nr 15. Osoby korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej wg kryterium dochodowego w latach 2014-2018
 Źródło: Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

2.5.3 Rynek pracy

W 2019 r. na terenie gminy Sieroszewice zarejestrowano 110 osób bezrobotnych. Bezrobocie rejestrowane w gminie wynosiło w 2019 roku 1,8%.

Większą część tej grupy stanowiły kobiety w wysokości 57,3%. Poniższa tabela ukazuje liczbę osób bezrobotnych, pracujących oraz udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w ostatnim dziesięcioleciu. Na poniższej tabeli możemy zaobserwować ciągły spadek bezrobocia, zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn. Wyjątek stanowi rok 2009 w którym liczba osób bezrobotnych wynosiła o 137 osób więcej w porównaniu z rokiem poprzednim.

Liczba osób pracujących na przełomie analizowanych lat (2008-2019) wzrosła o 369, tym samym stopa bezrobocia spadła o 12,3%.

Rok	Pracujący			Bezrobotni zarejestrowani			Udział bezrobotnych [%]		
	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety
2003	512	142	370	791	395	396	13,7	12,9	14,7
2004	537	162	375	733	348	385	12,5	11,2	14,0
2005	626	264	362	645	289	356	10,9	9,2	12,8
2006	548	188	360	514	205	309	8,6	6,4	11,0
2007	613	213	400	358	110	248	5,9	3,4	8,8
2008	595	213	382	308	122	186	5,0	3,7	6,5
2009	667	244	423	445	213	232	7,2	6,5	8,1
2010	630	229	401	441	200	241	7,1	6,0	8,4
2011	668	259	409	410	174	236	6,6	5,2	8,3
2012	740	312	428	438	192	246	7,0	5,7	8,6
2013	805	349	456	393	176	217	6,3	5,2	7,6
2014	886	416	470	317	145	172	5,1	4,3	6,0
2015	870	414	456	239	95	144	3,8	2,8	5,0
2016	937	452	485	190	86	104	3,1	2,6	3,6
2017	904	427	477	141	66	75	2,3	2,0	2,6
2018	897	438	459	112	45	67	1,8	1,4	2,4
2019	881	435	446	110	47	63	1,8	1,4	2,3

Tab. nr 16. Osoby pracujące oraz bezrobotne w latach 2014-2018

Źródło: GUS Bank Danych Lokalnych

2.5.4 Mieszkalnictwo

W gminie Sieroszewice dominuje mieszkalnictwo w zabudowie zagrodowej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej. W 2018 roku liczba lokali mieszkalnych w gminie wynosiła 2490. W ciągu 10 lat liczba mieszkań zwiększyła się o 158.

2.5.5 Kultura

Na terenie gminy działa Muzeum Ziemi Ołobockiej, Gminny Ośrodek Kultury Sieroszewice, Gminna Biblioteka Publiczna w Sieroszewicach oraz 3 filie biblioteczne w: Ołoboku, Strzyżewie, Wielowisi. Stan księgozbioru na koniec 2018 wynosił 43 393 woluminów.

Do działalności kulturalnej włączają się aktywnie szkoły podstawowe, samorzady wiejskie, organizacje społeczne, takie jak: Koło Gospodyń Wiejskich, Ochotnicza Straż Pożarna. Na terenie gminy działa Gminna Orkiestra Dęta „Ołobok” oraz Zespół Pieśni i Tańca „Ołobok”.

W Gminnym Ośrodku Kultury organizowane są wystawy, koncerty, zajęcia dla dzieci, konkursy oraz festiwale. Ponadto gmina należy do Stowarzyszenia LGD „Długosz Królewski”, w ramach którego każdego roku odbywa się festiwal smaków., w którym aktywny udział biorą Koła Gospodyń Wiejskich.

2.5.6 Kościoły

Lp.	Nazwa obiektu zabytkowego	Adres
1	Parafia Matki Bożej Częstochowskiej w Latowicach	ul. Środkowa 52, Latowice
2	Parafia św. Marka Ewangelisty w Rososzycy.	ul. Kościelna 8, Rososzycyca
3	Kościół Polskokatolicki pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski	ul. Kościelna 3, Strzyżew
4	Kościół pw. św. Wawrzyńca	ul. Grabowska 17, Wielowieś

Tab. nr 17. Wykaz kościołów w gminie Sieroszewice
Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

2.5.7 Działalność gospodarcza

W 2019 roku na terenie gminy Sieroszewice funkcjonowało 850 zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej zarejestrowanych w systemie REGON. Do sektora prywatnego należało 823 podmiotów gospodarczych, co stanowi 96,8% ogółu zarejestrowanych jednostek.

2.5.8 Transport miejski

W ramach porozumienia z Gminą Miasto Ostrów Wielkopolski funkcjonują linie:

- na trasie Sieroszewice – Topola Mała,
- 6 na trasie Wielowieś – Ostrów Wlkp.,
- 18 na trasie Zamość – Ostrów Wlkp.,

obsługiwane przez Miejski Zakład Komunikacji S.A. w Ostrowie Wielkopolskim.

2.6 Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

Główne zagrożenia ludności i jej mienia są spowodowane czasowo występującymi silnymi wiatrami, opadami deszczu, śniegu, wypadków komunikacyjnych, pożarów.

W zakresie ochrony bezpieczeństwa ludności i jej mienia zadania publiczne wypełnia Policja oraz Straż Pożarna. Bezpieczeństwo mieszkańców zabezpiecza Posterunek Policji w Sieroszewicach. Na terenie gminy działa też 13 jednostek OSP.

Na terenie gminy nie występują zakłady o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Pod pojęciem poważnej awarii należy rozumieć

zdarzenie, emisję, pożar, eksplozję, które powstają podczas procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu.

Zdarzenia te inicjują niebezpieczne sytuacje, w rezultacie czego dochodzi do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, środowiska albo powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

WIOŚ w Poznaniu, Inspektorat w Kaliszu, prowadzi działalność kontrolną w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom. Kontrole obejmują podmioty zarejestrowane jako zakłady o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii, a także podmioty będące potencjalnymi sprawcami poważnych awarii, które obracają substancjami niebezpiecznymi poniżej progów pozwalających na zaliczenie ich do zakładów o zwiększonym ryzyku.

Na terenach gminy Sieroszewice nie ma zakładów dużego i zwiększonego ryzyka (ZDR i ZZR) występowania poważnych awarii.

Wg pisma PGNiG, na terenie gminy Sieroszewice nie ma obszarów i terenów górniczych, utworzonych w związku z wydobywaniem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Na terenie gminy znajdują się natomiast zlikwidowane odwierty: Sadowie-2, Wysocko-5, Antonin-4, Raduchów-1, Raduchów-2.

2.7 Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Z naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie gminy Sieroszewice należy wyróżnić zagrożenie ruchami masowymi uzależnione jest od:

- morfologii terenu (m.in. spadki i wysokości względne),
- przypowierzchniowej budowy geologicznej,
- pokrycia terenu roślinnością,
- zabezpieczenia technicznego stoków.

W przypadku terenów o naturalnych predyspozycjach do powstawania ruchów masowych ingerencja człowieka może doprowadzić do zachwiania stabilności stanu i wyzwolenia procesów morfodynamicznych.

Słabe ruchy masowe (tzw. soliflukcja czyli proces spelzwywania pokrywy zwietrzelinowej nasiąkniętej wodą) mogą pojawić się już przy kącie nachylenia $2 - 7^{\circ}$, przy $7 - 15^{\circ}$ może pojawić się silne spelzwywanie i soliflukcja oraz osuwanie. Silne osuwanie gruntu możliwe jest przy kącie nachylenia terenu $15 - 35^{\circ}$. Powyżej 35° występuje zjawisko odpadania i obrywania się mas ziemnych, skalnych i zwietrzelin (wg Krygowskiego 1978 r.)

Na obszarze gminy Sieroszewice występuje zagrożenie procesami osuwania się mas ziemnych. Na terenie gminy istnieje 5 osuwisk (nieaktywnych) oraz 7 terenów zagrożonych ruchami mas ziemnych.

Osuwiska nieaktywne (lub nieaktywne fragmenty osuwisk) obejmują tereny objęte ruchami koluwiów przed ponad 50 laty. Nie oznacza to jednak, że tereny te nie podlegają procesom przemieszczania koluwiów, czego dowodnym przykładem są obserwacje z roku 2010 (np. Łazki - gm. Czernichów, woj. śląskie; Piaski Drużków - gm. Czchów; Szczepanowice - gm. Pleśna, woj. małopolskie). Nie można traktować też, jako zupełnie nieaktywnego (zamarłego) fragmentu osuwiska, który znajduje się ponad

lub poniżej strefy aktywnej lub okresowo aktywnej. Sugeruje się, aby na osuwiskach nieaktywnych ograniczać budownictwo (zwłaszcza wielkokubaturowe, ciężkie), a ewentualnie planowane inne obiekty posiadały wykonaną wcześniej dokumentację geologiczno-inżynierską określającą warunki podłoża w kontekście ewentualnego ruchu koluwiów.

Na terenach zagrożonych ruchami masowymi budownictwo może być dopuszczone, ale po wykonaniu wcześniejszego rozpoznania geotechnicznego, a nawet geologiczno-inżynierskiego, określającego warunki podłoża w kontekście ewentualnego powstania osuwisk, stateczności stoków/zboczy. Rozpoznanie to powinno zakończyć się opracowaniem stosownej dokumentacji w formie pisemnej i powinno zawierać wnioski odnośnie zaniechania budownictwa na danym terenie, bądź jego dopuszczenia po spełnieniu odpowiednich zaleceń. Trzeba pamiętać o właściwym zakwalifikowaniu takich obszarów do badań, zgodnie z Rozp. Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2012 r., poz. 463). Tereny zagrożone ruchami masowymi z zasady powinny być użytkowane ekstensywnie.

Zjawisko osuwania się mas ziemnych może wystąpić także na terenach eksploatacyjnych przy niewłaściwie prowadzonym wydobywaniu.

2.8 Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla

W Systemie Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych MIDAS PIG wymienione zostały złoża surowców występujące na terenie gminy Sieroszewice.

L.p.	Kod	ID	Nazwa złoża	Opis położenia	Gmina	Ustalony kierunek rekultywacji
1.	KN	9063	Bibianki	Bibianki-Latowice	Sieroszewice	leśny
2.	KN	11744	Latowice	Latowice	Sieroszewice	rolniczo-leśny
3.	KN	17262	Latowice II	Latowice dz. nr 41	Sieroszewice	rolniczo-leśny
4.	IB	2028	Masanów	Masanów	Sieroszewice	wodny
5.	IB	4917	Masanów II	Masanów	Sieroszewice	wodny
6.	KN	5773	Ołobok		Sieroszewice	leśny
7.	KN	9388	Ołobok II	Ołobok dz. nr 450	Sieroszewice	rolniczy
8.	KN	10165	Ołobok III	Ołobok	Sieroszewice	mieszany
9.	KN	11796	Ołobok IV	Ołobok	Sieroszewice	rolniczo-leśny
10.	KN	14917	Ołobok V	Ołobok dz. nr 995	Sieroszewice	rolniczy
11.	KN	17997	Ołobok VI	Ołobok dz. nr	Sieroszewice	-

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 część I – UWARUNKOWANIA

				477/1		
12.	KN	14659	Parczew	Parczew dz. nr 446	Sieroszewice	rolniczo-wodny
13.	KN	2940	Rososzycza II	Rososzycza	Sieroszewice	leśny
14	KN	11798	Rososzycza III	Rososzycza	Sieroszewice	rolniczo-leśny
15.	KN	18731	Sieroszewice	Sieroszewice dz. nr 591/2	Sieroszewice	-
16.	KN	8846	Sławin	Sieroszewice	Sieroszewice	wodny
17.	KN	14431	Strzyżew	Strzyżew	Sieroszewice	rolniczo-wodny
18.	KN	17943	Strzyżew I	Strzyżew dz. nr 367/2, 368/2	Sieroszewice	-

Tab. nr 18. Złoże na terenie gminy Sieroszewice
 Źródło: <http://www.pgi.gov.pl/>

Na terenie gminy Sieroszewice wg portalu MIDAS Państwowego Instytutu Geologicznego wyznaczone zostały obszary górnicze.

L.p.	Typ	Nazwa przestrzeni	Nr w rejestrze	Status	Położenie	Złoże	Data wyznaczenia
1.	OG	Strzyżew-A Pole A	10-15/8/718/a	aktualny	Strzyżew	Strzyżew	2012-03-30
2.	OG	Ołobok	XII/1/4	zniesiony	Ołobok	Ołobok	1996-07-10
3.	OG	Masanów II	10-15/1/28	zniesiony	Krotoszyn sk. Pocz. 64	Masanów II	1999-06-07
4.	OG	Bibianki	10-15/3/151	zniesiony	Ostrów Wlkp.	Bibianki	2002-08-09
5.	OG	Ołobok II-A	10-15/3/216a	zniesiony	Ostrów Wlkp.	Ołobok II	2003-08-26
6.	OG	Strzyżew-A Pole B	10-15/8/718/b	aktualny	Strzyżew	Strzyżew	2012-03-30
7.	OG	Strzyżew A-Pole C	10-15/8/718/c	aktualny	Strzyżew	Strzyżew	2012-03-30
8.	OG	Latowice	10-15/7/522	zniesiony	Latowice	Latowice	2009-11-03
9.	OG	Sławin	10-15/3/161	zniesiony	Sławin dz. nr 261	Sławin	2002-10-24
10.	OG	Ołobok IV	10-15/7/531	zniesiony	Ołobok dz. nr 482	Ołobok IV	2009-11-24
11.	OG	Rososzycza III	10-15/7/532	zniesiony	Rososzycza dz. nr 908	Rososzycza III	2009-11-24
12.	OG	Sławin I	10-15/11/995	aktualny	Sławin dz. nr 261	Sławin	2016-03-14

13.	OG	Rososzycza II	XII/1/54	zniesiony	Rososzycza dz. nr 477/2, 478/2	Rososzycza II	1998-09-08
14	OG	Ołobok V	10-15/8/720	zniesiony	Ołobok dz. nr 995	Ołobok V	2012-04-16
15.	OG	Ołobok V-A	10-15/8/720a	aktualny	Ołobok dz. nr 995	Ołobok V	2017-10-10
16.	OG	Strzyżew I	10-15/12/1116	aktualny	Strzyżew	Strzyżew I	2017-11-30
17.	OG	Ołobok VI	10-15/12/1120	aktualny	Ołobok dz. nr 477/1	Ołobok VI	2017-11-29
18.	OG	Parczew-Pole B	10-15/12/1185/b	zniesiony	Parczew dz. nr 446	Parczew	2012-06-06
19.	OG	Parczew-Pole A	10-15/12/1185/a	zniesiony	Parczew dz. nr 446	Parczew	2012-06-06
20.	OG	Ołobok III	10-15/5/313	zniesiony	Ołobok dz. nr 451, 453, 454, 455	Ołobok III	2005-08-10
21.	OG	Latowice II	10-15/10/935	aktualny	Latowice dz. nr 41	Latowice II	2014-12-15

Tab. nr 19. Obszary górnicze na terenie gminy Sieroszewice

Źródło: <http://www.pgi.gov.pl/>

W Bilansie zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na 31.12.2018 r. zostały zamieszczone następujące udokumentowane złoża surowców występujące na terenie gminy Sieroszewice:

Piaski i żwiry:

- Latowice II – T
- Ołobok – Z
- Ołobok III – T
- Ołobok V – T
- Ołobok VI – E
- Parczew – Z
- Rososzycza II – Z
- Sieroszewice – R
- Sławin – E
- Strzyżew – E
- Strzyżew I – E

Surowce ilaste ceramiki budowlanej:

- Masanów – Z
- Masanów II – Z

przy czym:

E – oznacza złożę eksploatowane

T – złoża zagospodarowane, eksploatowane okresowo

Z – złoża, z którego wydobywanie zostało zaniechane

R – złoża o zasobach rozpoznanych szczegółowo (w kat. A + B + C₁), a w przypadku ropy i gazu – w kat. A+B)

Na terenie gminy Sieroszewice nie występują złoża gazu ziemnego.

2.9 Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

Na terenie gminy Sieroszewice nie ma obszarów i terenów górniczych, utworzonych w związku z wydobywaniem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Na terenie gminy znajdują się natomiast zlikwidowane odwierty: Sadowie-2, Wysocko-5, Antonin-4, Raduchów-1, Raduchów-2.

Ponadto, teren gminy Sieroszewice częściowo obejmuje koncesja 48/96/Ł z dnia 23.09.2016 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Ostrów Wielkopolski” – ważna do dnia 23.09.2046 r. udzielona przez Ministra Środowiska na rzecz PGNiG S.A. w Warszawie.

W dolinie Baryczy prowadzono poszukiwania za torfem. Przebadane torfowiska należą do torfowisk niskich, użytkowanych głównie jako łąki o poroście turzycowo-trawiastym. Udokumentowano 4 złoża, z których tylko złoża A posiada surowiec o cechach przemysłowych (powierzchnia złoża – 1080 ha, zasoby bilansowe – 13,213 tys. m³, zasoby pozabilansowe – 4,283 tys. m³, średnia miąższość torfu – 1,62). Pozostałe złoża pod względem przemysłowym nie przedstawiają wartości, gdyż posiadają torf o wysokiej popielności w płytkich pokładach .

2.10 Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

2.10.1 Linie elektroenergetyczne

Linie elektroenergetyczne są źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

Na obszarze gminy Sieroszewice znajdują się fragmenty elektroenergetycznej linii przesyłowej dwutorowej 400 kV relacji Ostrów – Rogowiec, Ostrów – Trębaczew. Wzdłuż przedmiotowej linii należy uwzględnić pas technologiczny o szerokości 56 metrów (po 28 metrów od osi linii w obie strony).

Dla obszarów znajdujących się w pasach technologicznych obowiązują następujące ustalenia dotyczące ograniczeń ich użytkowania i zagospodarowania zamieszczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (uchwała Nr XI/57/07 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 września 2007 r. – Dz. Urzęd. Woj. Wlkp. Nr 167 poz. 3652) :

- zakaz realizacji obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
- dopuszcza się budowę, remonty i modernizacje innych sieci uzbrojenia terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi, w uzgodnieniu z zarządcą linii elektroenergetycznej 400 kV na bazie warunków technicznych.

Wg pisma PSE:

- dopuszcza się wykonanie napraw oraz prac remontowych i konserwacyjnych na istniejącej linii,
- elektrownie (farmy) wiatrowe względem linii elektroenergetycznych najwyższych napięć NN tj. 220 i 400 kV należy tak lokalizować, aby odległość każdej turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej NN określona została jako odległość najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (krańców turbiny wiatrowej) od osi linii i nie była mniejsza niż trzykrotna średnica koła (3xd) zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej.

Ponadto, na terenie gminy Sieroszewice znajdują się napowietrzne linie wysokiego napięcia 110 kV, linie napowietrzne i kablowe średniego napięcia 15 kV, linie napowietrzne i kablowe niskiego napięcia nn 0,4 kV oraz stacje transformatorowe SN/nn.

Linie te, napowietrzne, są źródłem promieniowania elektromagnetycznego. Największe natężenie występuje w miejscu gdzie zwis linii jest największy, najczęściej w środku przęsła, czyli w połowie odległości między sąsiednimi słupami. Pole to szybko maleje przy oddalaniu się od linii. W zasięgu oddziaływania tego pola nie powinny być lokalizowane obiekty budowlane przeznaczone do stałego przebywania ludzi. Generalnie tereny położone bezpośrednio pod liniami elektrycznymi i w sąsiedztwie stacji elektroenergetycznych mogą być wykorzystywane w rolnictwie do wszelkiego rodzaju upraw polowych, nie istnieją w tym zakresie żadne ograniczenia. Zaleca się natomiast zachowanie ostrożności przy zbliżaniu się do konstrukcji słupów przy korzystaniu z maszyn służących mechanicznej uprawie roli, a w szczególności pod przewodami linii.

Wg pisma Energa Operator, wydzielony pas terenu ochronnego dla napowietrznych linii elektroenergetycznych:

- 110 kV wynosi 15 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 15 kV wynosi 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 0,4 kV wynosi 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii.

Pola elektromagnetyczne wokół linii średnich napięć oraz niskich napięć są traktowane jako nieistotne źródła pola elektromagnetycznego z punktu widzenia wpływu na środowisko i zdrowie ludzi.

W związku z istnieniem na terenie gminy terenów górniczych w pasie terenu ochronnego linii elektroenergetycznych należy ustalić zakaz prowadzenia wykopów, a także nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych. W czasie wykonywania robót budowlanych z zastosowaniem żurawi lub urządzeń załadowniczo-wyładowczych należy zachować odległość, o której mowa powyżej, mierzoną do najdalej wysuniętego punktu urządzenia wraz z ładunkiem.

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego są także stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane w następujących miejscowościach:

- Sieroszewice, dz. nr 332/2,
- Bibianki, dz. nr 218/1,
- Wielowieś, dz. nr 681,
- Strzyżew, dz. nr 286,
- Masanów, dz. nr 306/2, 527/1

Z uwagi na rodzaj obiektów, na których są one montowane (wysokie wieże) promieniowanie wytwarzane przez te urządzenia w większości przypadków występuje w miejscach niedostępnych dla ludzi.

Zarówno linie elektroenergetyczne jak i stacje telefonii komórkowej nie stwarzają na terenie gminy zagrożenia dla środowiska i dla mieszkańców.

Ponadto źródłem promieniowania elektromagnetycznego są cywilne stacje radiowe CB o mocy ok. 10W, urządzenia nadawcze, diagnostyczne i inne będące w posiadaniu policji, straży pożarnej, pogotowia i zakładów przemysłowych.

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego są także w niewielkim stopniu istniejące elektrownie wiatrowe zlokalizowane w następujących miejscowościach:

- Rososzyca, dz. nr 332, wys. 99,43 m
- Masanów – 2 wiatraki - dz. nr 309, wys. 41,55 m
- Westrza, dz. nr 420/1, wys. 112 m
- Biernacice, dz. nr 46, wys. 85,1 m

Wysokość wiatraków mierzona jest do najwyższego punktu czyli do wysokości łopat).

Ponadto przez gminę Sieroszewice przebiega pas łączności radiowo-telewizyjnej relacji RTCN Kalisz – Mikstat – SLR Kalisz – Chełmce.

2.10.2 Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami na terenie gminy jest uregulowana, prowadzona zgodnie z ustawą o odpadach i regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie. W gminie prowadzi się selektywną zbiórkę odpadów, zorganizowany wywóz przez koncesjonowanych przewoźników do miejsc odzysku i unieszkodliwiania poza teren gminy.

Odpady z gminy Sieroszewice są przekazywane do Regionalnego Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Ostrowie Wielkopolskim (RZZO). Gmina Sieroszewice jest udziałowcem ww. związku. Na terenie gminy Sieroszewice w Rososzycy przy oczyszczalni ścieków funkcjonuje PSZOK (Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych), z którego korzystają mieszkańcy gminy.

Postępowanie z odpadami na terenie istniejących zakładów prowadzone jest zgodnie z ustawą o odpadach i wszystkich przepisach prawnych związanych z gospodarowaniem odpadami.

2.11 Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia – 400kV

Na obszarze gminy Sieroszewice znajdują się fragmenty elektroenergetycznej linii przesyłowej dwutorowej 400 kV relacji Ostrów – Rogowiec, Ostrów – Trębaczew. Wzdłuż przedmiotowej linii należy uwzględnić pas technologiczny o szerokości 56,0 metry (po 28,0 metrów od osi linii w obie strony).

2.12 Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej

Na zagrożenie powodzią w gminie Sieroszewice narażone są tereny w dolinie rzeki Prosna. Na podstawie pisma PGW Wody Polskie Poznań i map zagrożenia powodziowego, zawierających między innymi granice zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$ (tj. średnio raz na 100 lat) oraz $p=10\%$ (tj. średnio raz na 10 lat) ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit.a) Prawa wodnego, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi $p=1\%$,

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit. b) Prawa wodnego tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi $p=10\%$,

Ponadto, na podstawie ww. pisma i map zagrożenia powodziowego ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi $p=0,2\%$ oraz poza obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z treścią art. 77 ust.1 pkt 3) li a) oraz b) Prawa wodnego, zakazuje się m. in. gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji mogących zanieczyścić wody, jak również lokalizacji nowych cmentarzy.

SPIS TABEL I RYSUNKÓW

Tab. nr 1. Użytkowanie terenu w gminie Sieroszewice – 2014 r.	8
Tab. nr 3. Ludność korzystająca z sieci wodociągowej	16
Tab. nr 4. Procentowy udział korzystających z kanalizacji sanitarnej.....	16
Tab. nr 5. Zbiorniki wodne na terenie gminy Sieroszewice	20
Tab. nr 6. Zestawienie klasyfikacji gleb na terenie powiatu i gminy Sieroszewice	30
Tab. nr 7. Kompleksy przydatności rolniczej gruntów ornych gminy na tle powiatu ostrowskiego	30
Tab. nr 8. Struktura gospodarstw rolnych wg. grup obszarowych użytków rolnych.....	35
Tab. nr 9. Struktura upraw	35
Tab. nr 10. Struktura hodowli zwierząt	36
Tab. nr 11. Pomniki przyrody wyznaczone na terenie gminy Sieroszewice	41
Tab. nr 12. Gminna ewidencja zabytków	46
Tab. nr 13. Przyrost naturalny w latach 2015-2017.....	48
Tab. nr 14. Osoby korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej wg kryterium dochodowego w latach 2014-2018	48
Tab. nr 15. Osoby pracujące oraz bezrobotne w latach 2014-2018	49
Tab. nr 16. Wykaz kościołów w gminie Sieroszewice	50
Tab. nr 17. Złóża na terenie gminy Sieroszewice.....	53
Tab. nr 18. Obszary górnicze na terenie gminy Sieroszewice.....	54
Ryc. 1. Położenie gminy na tle województwa wielkopolskiego.....	5
Ryc. 2. Położenie gminy na tle powiatu ostrowskiego.....	5
Ryc. 3. Położenie gminy na tle gmin sąsiednich	6
Ryc. 4. Położenie gminy Sieroszewice na mapie podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego (1998).....	6
Ryc. 5. Użytkowanie terenu – udział procentowy- 2014 r.....	7
Ryc. 6. Struktura osadnicza gminy Sieroszewice	9
Ryc. 7. Liczba ludności w latach 2014-2018	47

3 WYKAZ MATERIAŁÓW WEJŚCIOWYCH

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice, uchwała Rady Gminy Sieroszewice Nr XVI/100/2000 z dnia 16 maja 2000 r. kilka razy zmieniane,
2. Opracowanie fizjograficzne gminy Sieroszewice, Geoprojekt Wrocław 1979 rok,
3. Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2030 roku. Wielkopolska 2030,
4. Program Ochrony Środowiska dla Województwa Wielkopolskiego do roku 2030,
5. Strategia rozwoju gminy Sieroszewice na lata 2014-2022,
6. Roczniki statystyczne Województwo Wielkopolskie, 2019 Podregiony, powiaty, gminy,
7. Mapy topograficzne w skali 1 : 10 000,
8. Mapy ewidencyjne w skali 1 : 5 000,
9. Mapy glebowo-rolnicze w skali 1 : 5 000,
10. Mapa sytuacyjno-wysokościowa w skali 1:2000,
11. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego,
12. Opracowanie ekofizjograficzne dla terenów objętych zmianą studium,
13. Midas - złoża kopalin, obszary górnicze (www.geoportal.pgi.gov.pl/midas-web),
14. Geoportal – obiekty zabytkowe, obszary i obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody (www.geoportal.pl),
15. Geoserwis GDOS- obszary chronione (www.geoserwis.gdos.gov.pl),
16. Bank Danych Lokalnych- dane statystyczne (www.bdl.stat.gov.pl).